

306.707
จ 358ค
ร. 3

ความคิดเห็นของผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดและหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ
ที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา

ปริญญานิพนธ์

ของ
วสันต์ นาวเหนียว

ให้จงว่า...
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

20 เม.ย 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
มกราคม 2530
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

177446

ความคิดเห็นของผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดและหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ
ที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา

บทคัดย่อ

ของ

วสันต์ นาวเหนียว

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มกราคม 2530

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบและ เปรียบ เที่ยบความคิด เห็นที่มีต่อ เพศศึกษา ในระดับประถมศึกษา ระหว่างผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดและหัวหน้าการประถมศึกษา อำเภอ ที่มีความแตกต่างกันในด้านอายุ ประสบการณ์ในการทำงาน ระดับการศึกษา และ พื้นฐานวิชาเอก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด จำนวน 49 คน และหัวหน้าการประถมศึกษา จำนวน 250 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อเพศศึกษาในระดับ ประถมศึกษา เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือ การทดสอบค่าที การทดสอบความแปรปรวนชนิด 1 ตัวประกอบ และการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของนิวแมน-คูลส์

ผลการศึกษา คือ

1. ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ มีความคิดเห็นในลักษณะที่เห็นด้วยต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา
2. ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ มีความคิดเห็นที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาไม่แตกต่างกัน
3. ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดที่มีความแตกต่างกันในด้านอายุ ประสบการณ์ในการทำงาน ระดับการศึกษา และพื้นฐานวิชาเอก มีความคิดเห็นต่อเพศศึกษา ในระดับประถมศึกษาไม่แตกต่างกัน
4. หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีความแตกต่างกันในด้านอายุ ประสบการณ์ ในการทำงาน และพื้นฐานวิชาเอกมีความคิดเห็นที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา ไม่แตกต่างกัน แต่หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็น ที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

OPINIONS OF DIRECTORS OF PROVINCIAL PRIMARY EDUCATION
AND HEADS OF DISTRICT PRIMARY EDUCATION TOWARD
SEX EDUCATION IN PRIMARY EDUCATION LEVEL

AN ABSTRACT

BY

WASAN NONGNONG

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University
January 1987

The purposes of this study were to compare the opinions of directors of provincial primary education and heads of district primary education toward sex education in primary education level with reference to their differences in age, work experience, level of education and major field of study. Samples were obtained by means of proportional simple random sampling from directors of provincial education and heads of district primary education. It consisted of 49 directors of provincial primary education and 250 heads of district primary education. The instrument used for collecting the data was rating scales questionnaires. The analysis of variance and t - test were used for analyzing data.

The findings of this study were as follows

1. The director of provincial primary education and the head of district primary education showed their positive opinions toward sex education in primary education level.

11. The director of provincial primary education and the head of district primary education showed no difference in their opinions toward sex education in primary education level.

111. The director of provincial primary education with differences in their age, work experience, level of education and major field of study showed no difference in their opinions toward sex education in primary education level.

1v. The head of district primary education of different age, work experience and major field of study showed no difference in their opinions toward sex education in primary education level

while the head of district primary education of different level of education were different at the .05 level of significance.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปัญหานี้นี้
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

..... ประธาน

..... กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

..... กรรมการ

..... กรรมการ

ประกาศกฎมูการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ เพราะผู้วิจัยได้รับคำแนะนำ และความช่วยเหลือ
อย่างดียิ่งจาก ดร. ธนวรรณ อิมสมบุรณ์ อาจารย์พิเศษ ผดุงรัตน์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์
ผุสดี ธรรมรักษ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดอุทัยธานี หัวหน้าการประถมศึกษา
อำเภอสว่างอารมณ์ และคุณสพพงษ์ นาวเหนือว ที่ให้การสนับสนุนและให้กำลังใจอย่างดี
เสมอมา

ผู้วิจัยสำนึกในความกรุณาและซาบซึ้งในน้ำใจของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องช่วยเหลือ และให้
กำลังใจแก่ผู้วิจัยทุกท่านด้วยความจริงใจ

วสันต์ นาวเหนือว

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษากันครัว	7
	ความสำคัญของการศึกษากันครัว	8
	ข้อตกลงเบื้องต้น	8
	ขอบเขตของการศึกษากันครัว	8
	นิยามศัพท์เฉพาะ	9
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษากันครัว	11
	สมมุติฐานในการศึกษากันครัว	38
3	วิธีดำเนินการศึกษากันครัว	39
	ประชากร	39
	กลุ่มตัวอย่าง	39
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	40
	ลักษณะของเครื่องมือ	40
	เกณฑ์ในการให้คะแนนของเครื่องมือ	41
	ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	42
	วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล	43
	วิธีจัดการกับข้อมูล	43
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	45
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	49
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	49

การวิเคราะห์ข้อมูล	49
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	51
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	65
ความมุ่งหมายของการศึกษากันครัว	65
กลุ่มตัวอย่าง	65
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษากันครัว	65
การวิเคราะห์ข้อมูล	66
สรุปผลการศึกษากันครัว	66
อภิปรายผล	67
ข้อเสนอแนะ	72
บรรณานุกรม	74
ภาคผนวก	80

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	จำนวนผู้อำนวยความสะดวกการประถมศึกษาจังหวัด และหัวหน้าการประถมศึกษา อำเภอ	40
2	จำนวนและร้อยละของ กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ	51
3	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทการทำงาน .	52
4	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา	53
5	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามพื้นฐานวิชาเอก	54
6	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างความถี่เห็นของผู้อำนวยความสะดวก การประถมศึกษาจังหวัด กับความถี่เห็นของหัวหน้าการประถมศึกษา อำเภอ	55
7	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างความถี่เห็นที่มีต่อเพศศึกษาในระดับ ประถมศึกษาของผู้อำนวยความสะดวกการประถมศึกษาจังหวัดที่มีอายุต่างกัน ...	56
8	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความถี่เห็นที่มีต่อเพศศึกษาในระดับ ประถมศึกษาของผู้อำนวยความสะดวกการประถมศึกษาจังหวัด ที่มีประสบการณ์ ในการทำงานต่างกัน	57
9	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างความถี่เห็นที่มีต่อเพศศึกษาในระดับ ประถมศึกษาของผู้อำนวยความสะดวกการประถมศึกษาจังหวัด ที่มีระดับ การศึกษาต่างกัน	58
10	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างความถี่เห็นที่มีต่อเพศศึกษาในระดับ ประถมศึกษาของผู้อำนวยความสะดวกการประถมศึกษาจังหวัดที่มีพื้นฐาน วิชาเอกต่างกัน	59
11	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความถี่เห็นที่มีต่อเพศศึกษาในระดับ ประถมศึกษาของหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีอายุต่างกัน	60

12	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความถี่ที่มีต่อเพศศึกษาของ หัวหน้าการประถมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน	61
13	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความถี่ที่มีต่อเพศศึกษาในระดับ ประถมศึกษาของหัวหน้าการประถมศึกษาที่ระดับการศึกษาต่างกัน ..	62
14	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความถี่ที่มีต่อเพศศึกษาในระดับ ประถมศึกษาของหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีระดับการศึกษา ต่างกัน	63
15	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างความถี่ที่มีต่อเพศศึกษาในระดับ ประถมศึกษาของหัวหน้าการประถมศึกษาที่มีพื้นฐานวิชาเอกต่างกัน ..	64

ภูมิหลัง

ธรรมชาติได้สร้างให้มนุษย์มีสองเพศด้วยกันคือ เพศชายและเพศหญิง โดยให้เพศทั้งสองนี้มีลักษณะแตกต่างกันหลายอย่าง ทั้งในด้านร่างกายและจิตใจ การที่ธรรมชาติได้สร้างมนุษย์ให้มีอยู่ด้วยกันสองเพศนั้น ความมุ่งหมายที่สำคัญอันหนึ่ง ก็คือ ต้องการให้มนุษย์มีการสืบพันธุ์ เพื่อป้องกันมิให้มนุษย์หายสาบสูญไปจากโลกนี้ เช่นเดียวกับสัตว์และพืช การสืบพันธุ์ของสิ่งที่มีชีวิตทั้งหลายจึงจัดได้ว่าเป็นสัญชาตญาณ (สุชาติ โสมประยูร 2521 : 161) ซึ่ง สรรค์ ศรีเพ็ญ (สรรค์ ศรีเพ็ญ 2514 : 11) ได้กล่าวว่า สัญชาตญาณดั้งเดิมของมนุษย์เรานั้นมีอยู่ 2 อย่าง คือ สัญชาตญาณของความอยุ่รอดและสัญชาตญาณทางเพศหรือการamarณ์สำหรับในประการแรกนั้น เป็นที่เห็นได้ชัดแจ้งตั้งแต่กำเนิดขึ้นมาทีเดียว ได้แก่ การร้องของทารก เพราะต้องการอาหารเพื่อยังชีวิตและเพื่อการเจริญเติบโต ส่วนประการหลังคือ สัญชาตญาณทางเพศนั้น เดิมเชื่อกันว่าจะยังไม่เกิดขึ้นจนกว่าจะมีอายุถึงวัยหนุ่มสาว แต่ในปัจจุบันนี้เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปแล้วว่า สัญชาตญาณทางเพศนั้นมีอยู่ในมนุษย์ตั้งแต่เกิดมาเช่นเดียวกัน หากแต่อยู่ในลักษณะที่แตกต่างกันกับที่แสดงออกมาในตอนเป็นหนุ่มสาว

จะเห็นได้ว่าเมื่อเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ความเจริญเติบโตทางเพศก็เป็นส่วนหนึ่งของมนุษย์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมอย่างเห็นได้ชัด เรื่องเพศจึงเป็นเรื่องที่ทุกคนจะต้องผ่านพบหรือประสบด้วยตนเอง และเป็นประสบการณ์ตรงอย่างสุดวิสัยที่จะหลีกเลี่ยงได้ ซึ่ง สุชาติ โสมประยูร และวรรณิ โสมประยูร (สุชาติ โสมประยูร และวรรณิ โสมประยูร 2521 : 3 - 4) กล่าวไว้ว่า เรื่องเพศได้มีบทบาทสำคัญมาพร้อม ๆ กับประวัติการเกิดของมนุษยชาติเลยทีเดียว ตลอดเวลาที่โลกได้วิวัฒนาการมาตามลำดับนั้นเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า เรื่องเพศเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของมนุษย์ซึ่งในยุคต่อมาปรัชญาของชาวตะวันตก ก็ได้เน้นถึงเรื่องเพศหรือการamarณ์เป็นปัจจัย

ที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตเป็นอันดับสองรองจากอาหาร นอกจากนี้ สุริย์ กาญจนวงศ์ (สุริย์ กาญจนวงศ์ อ้างอิงมาจาก มาสโลว์ 2523 : 49) ให้ความสำคัญของความ ต้องการทางเพศว่าเป็นความต้องการพื้นฐานเช่นเดียวกับความต้องการทางร่างกายอื่น ๆ ความต้องการทางเพศจึงเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งต่อการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์

นับตั้งแต่วัยทารกเป็นต้นมา เด็กจะเริ่มมีความรู้สึกต่าง ๆ ต่อตัวเองและคนอื่น ๆ ที่อยู่รอบ ๆ ตัว เช่น บิดามารดา พี่สาวน้องสาว พี่ชายน้องชาย และเพื่อน ๆ การเปลี่ยนแปลง ในเรื่องความเจริญเติบโตและพัฒนาการทั้งทางกายาร่างกายและจิตใจจะปรากฏขึ้นต่อตัวเด็ก อย่างต่อเนื่องกัน ตามปกติเด็กจะมีความสงสัยและประหลาดใจต่อสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว และ ต่อความสัมพันธ์ที่มีขึ้นระหว่างบุคคลต่าง ๆ ซึ่งเขาได้พบเห็น และอยู่ใกล้ชิดด้วย ในขณะที่เด็ก เจริญเติบโตและมีวุฒิภาวะเพิ่มมากขึ้น ความสงสัยและประหลาดใจเหล่านี้ก็จะเพิ่มมากขึ้น เป็นเงาตามตัว โลกของเด็กก็จะขยายวงกว้างออกไปทุกที การที่เด็กจะมีชีวิตอยู่อย่างมีความสุข และเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวและสังคมนั้น จำเป็นเหลือเกินที่เด็กจะต้องรู้เพื่อทำความเข้าใจ ยอมรับที่จะปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับสิ่งต่าง ๆ ที่ได้เกิดขึ้นแล้วและกำลังจะเกิดขึ้นกับตัวเด็ก ยิ่งกว่านั้นเด็กยังจำเป็นต้องเรียนรู้การที่จะควบคุมความประพฤติหรือมารยาท รวมทั้งแรงผลักดัน ทางเพศของตนให้ออกไปในรูปที่ตัวเองพอใจและสังคมก็ยอมรับอีกด้วย (สุชาติ โสภประยูร และวรรณิ โสภประยูร 2521 : 164)

วัฒนธรรมประเพณีได้สกัดกั้นคนสมัยก่อน ๆ มิให้แสดงออกมาอย่างเปิดเผยและสังคม มักจะกำหนดว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องสกปรกพยายามปิดป้องแม้ผู้ปกครองหรือครูบางคนก็อาจจะเห็นว่า เรื่องเพศเป็นเรื่องที่ไม่น่าจะเอามาพูดกัน (มรรยง สุทธิรัตน์ 2522 : 68) แต่ในปัจจุบัน นี้เรื่องเพศกลับปรากฏอยู่ตามสื่อสารมวลชน หนังสือพิมพ์รายวัน และรายสัปดาห์ และสิ่งพิมพ์ อื่น ๆ โดยออกมาในลักษณะของปัญหาสุขภาพ ปัญหาทางเพศบ้าง หรือบทความบ้าง แม้นิตยสาร เฉพาะสตรีเองก็ตามหลายฉบับก็ยังพิมพ์เรื่องเพศไว้อย่างเปิดเผย (ธานี กิริยง 2521 : 81) นอกจากนี้โทรทัศน์ วิทยุ ภาพยนตร์ ได้เอาเอาความคิดและเรื่องราวต่าง ๆ มาเสนอ ผู้ใหญ่และเด็กพร้อมกัน โดยไม่มีมาตรการป้องกัน ความรู้เรื่องเพศที่เกินอายุตนเองของเด็ก รวมทั้งขนานนียบประเพณีประโลมโลก เรื่องเพศกำลังแทรกซึมเข้าไปในวรรณคดี แม้แต่โฆษณา สินค้า ซึ่งมักจะเน้นความต้องการทางเพศให้เด่น เด็กจึงถูกขัดเยียดความรู้ทางกามารมณ์

ได้รับความรู้ทางเพศผิดบ้าง ถูกบ้าง สะสมเอาไว้จนละมาก ๆ จะถามผู้ใหญ่ก็ไม่ได้เพราะ
ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ต่างก็คิดว่าเรื่องเพศเป็นของต้องห้าม ในที่สุดความคับข้องใจเหล่านี้จะ
พอกพูนมากขึ้น และจะระบายออกมาในรูปต่าง ๆ (เต็มศิริ บุญยสิงห์ 2522 : 22)
ซึ่งทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมามากมาย เช่น

ปัญหาอาชญากรรมทางเพศ ดังเช่น สถิติคดีความผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศที่วราชนาจักร
ในรอบ 5 ปี ของกองวิจัยและวางแผน กรมตำรวจ สรุปไว้ดังนี้

พ.ศ. 2522	มีจำนวนคดี	4,970	คดี
พ.ศ. 2523	มีจำนวนคดี	5,188	คดี
พ.ศ. 2524	มีจำนวนคดี	5,140	คดี
พ.ศ. 2525	มีจำนวนคดี	5,268	คดี
พ.ศ. 2526	มีจำนวนคดี	5,475	คดี

(แหล่งที่มา : กองวิจัยและวางแผน กรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย)

จากสถิตินี้แสดงให้เห็นว่ามีผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศแต่ละปีที่แล้วมานั้นมีจำนวน
ไม่น้อยเลย

ปัญหาการโรค จากรายงานสถิติจำนวนผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาการโรค จำแนกตาม
กลุ่มอาชีพ ปีงบประมาณ 2525 - 2526 มีดังนี้

<u>อาชีพ</u>	<u>ปี 2525</u>	<u>ปี 2526</u>
อาชีพพิเศษ	57,408	72,084
รับจ้าง	57,074	72,653
นักเรียนนักศึกษา	33,245	37,484
เกษตรกรรม	30,566	35,751
รับราชการ	27,704	31,172
งานบ้าน	23,649	25,554
ทหาร/ตำรวจ	21,749	25,140
ค้าขาย/ธุรกิจ	17,315	20,150

<u>อาชีพ</u>	<u>ปี 2525</u>	<u>ปี 2526</u>
กรรมกร	10,778	10,355
รัฐวิสาหกิจ	4,330	5,553
อื่น ๆ	3,820	4,718
รวม	287,638	340,614

(แหล่งที่มา : กองกามโรค กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข)

จากสถิติแสดงให้เห็นว่าจำนวนผู้ป่วยเป็นกามโรคมีจำนวนมากเป็นแสน ๆ คน และโดยเฉพาะจำนวนผู้ป่วยที่เป็นนักเรียนนักศึกษาจำนวนมากติดเป็นอันดับ 3 ซึ่งรองจากอาชีพรับจ้าง และอาชีพพิเศษที่มีผู้เป็นกามโรคและมารับบริการรักษามากที่สุด

นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดปัญหาอื่น ๆ อีกเช่น ปัญหารักร่วมเพศ ปัญหาการตั้งครรภ์ก่อนแต่งงาน ปัญหาการขาดความรู้เรื่องเพศ บังอุกมศิลป์ ศรีแสงนาม (อุกมศิลป์ ศรีแสงนาม 2525 : 9) ได้อภิปรายถึงเรื่องรักร่วมเพศว่า ขณะนี้ถือเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงมากเพราะมีแนวโน้มสูงขึ้นจนน่าตกใจ ส่วนปัญหาการขาดความรู้เรื่องเพศนั้น อมรรัตน์ เจริญชัย (อมรรัตน์ เจริญชัย 2522 : 55) กล่าวว่า เด็กผู้หญิงบางคนตกใจมากเมื่อมีประจำเดือนครั้งแรก คิดว่าเป็นโรคร้ายแรงจะบอกใครก็ไม่ได้ เพราะในครอบครัวไม่ยอมให้เอ่ยถึงอวัยวะเพศ และในเรื่องของการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองของเด็กผู้ชายก็มี ความเชื่อผิด ๆ ว่าทำให้เกิดอันตราย (อุกมศิลป์ ศรีแสงนาม 2525 : 111)

สำหรับปัญหาการตั้งครรภ์ก่อนแต่งงาน สุรีย์ กาญจนวงศ์ (สุรีย์ กาญจนวงศ์ 2523 : 50) กล่าวว่าเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปแล้วว่าการตั้งครรภ์โดยไม่ต้องการนั้น เกิดขึ้นมากในกลุ่มวัยรุ่นหรือนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และมักจะมีข่าวปรากฏอยู่บ่อย ๆ เกี่ยวกับการทำแท้งโดยหมอเถื่อน จนถึงอันตรายต่อชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สุพร เกิดสว่าง (สุพร เกิดสว่าง 2523 : 111) ได้ศึกษาจากผู้ป่วยเนื่องจากการลักลอบทำแท้งที่ได้รับไว้รักษาในโรงพยาบาลศิริราช ในช่วงเวลา 11 ปี ระหว่าง พ.ศ. 2511 - 2521 ซึ่งมีผู้มารับการรักษา จำนวน 4,497 คน ปรากฏว่าในกลุ่มจำนวน คนโสดที่มาการรักษา 1,667 คน เป็นนักเรียนถึง 37.2 % และตัวเลขนี้คาดว่าจะยัง

ต่ำกว่าความเป็นจริงของประเทศ เพราะจากการขอเข้าไปศึกษาในสถานพยาบาลของเอกชน บางแห่งที่ไม่อาจเปิดเผยได้พบว่า 50 % ของสตรีที่ไปขอทำแท้งเป็นนักเรียนหรือนักศึกษา

การที่เด็กขาดความรู้ ความเข้าใจ และความต้องการในเรื่องเพศอย่างผิด ๆ ทำให้เกิดการลองผิดลองถูก และใช้ตนเองเป็นเครื่องทดลองความปรารถนาที่อยากรู้เรื่องเพศต่าง ๆ บางคนพลาดท่าเสียทีในการเรียนรู้ด้วยตนเองในเรื่องเพศ บางคนต้องออกจากโรงเรียนมาแต่งงาน บางคนต้องเป็นกามโรคโดยไม่รู้จักวิธีการรักษาที่ถูกต้องหรือบิตบังไว้ บางคนต้องสูญเสียอนาคตไป โดยจุดดราม่าที่เราจะขมขื่นซ้ำเรา (นพพร พานิชสุข 2521 : 46) ซึ่งในปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ ประมอม สโรชมาน (ประมอม สโรชมาน 2521 : คำนำ) ได้ให้ความเห็นว่า เด็กมีความต้องการที่จะได้รับความช่วยเหลือ เพื่อให้เขาได้เข้าใจถึงคุณค่าที่แท้จริงของชีวิต เพื่อให้รู้จักชื่นชมยินดีในคุณสมบัติที่ช่วยสงคองคามของชีวิตครอบครัว เพื่อให้เด็กสามารถแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างแรงขับเคลื่อนทางเพศและคุณค่าทางศีลธรรม รวมทั้งเพื่อสร้างสรรค์ให้เด็กได้รู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบเบื้องต้นต่อชีวิต สังคมแบบครอบครัวของมนุษย์ ด้วยเหตุนี้เองเด็กควรจะได้รับการบอกเล่าเรื่องเพศอย่างถูกต้องจากพ่อแม่ หรือจากบุคคลที่เหมาะสมมากกว่าที่จะปล่อยให้เด็กเหี่ยวไปตามใครต่อใคร ซึ่งจะได้คำตอบที่จะนำไปสู่ความเคียดแค้น และ ยรรยง คุุทธรัตน์ (ยรรยง คุุทธรัตน์ 2522 : 70) ได้กล่าวสนับสนุนว่า ถ้าพ่อแม่หรือครูสามารถพูดเรื่องเพศกับเด็กได้เช่นเดียวกับเรื่องอื่น ๆ เด็กก็จะรู้สึกว่ามีคนที่พอจะพูดกันได้ ซึ่งจะช่วยให้เด็กเดินไปในทางที่ถูกที่ควร และปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศก็จะลดน้อยลง

จะเห็นได้ว่าถ้ามีการสอนเด็กในเรื่องเพศที่ถูกต้องแล้ว เมื่อเด็กโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ เด็กก็จะไม่มีปัญหา ซึ่ง เต็มศิริ บุญยสิงห์ (เต็มศิริ บุญยสิงห์ 2522 : 23) ได้กล่าวว่า นักการศึกษาในสมัยปัจจุบัน ได้พร้อมกันลงความเห็นว่าการจะแก้ไขและป้องกันปัญหาทางเพศได้จะต้องให้เด็กได้รับการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างถูกต้อง ซึ่งก็หมายถึงการสอนเพศศึกษานั้นเอง

โรงเรียนถือว่าเป็นสถานที่ที่ดีที่สุดในการปลูกฝังความกตัญญู ทักษะ ค่านิยม ความรู้ และการปฏิบัติในอันที่จะช่วยให้เด็กและเยาวชนได้สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม และ

มีชีวิตอยู่อย่างมีความสุข ความสามารถในการตัดสินใจการสัมพันธ์กับบุคคลอื่น การสร้าง
ค่านิยมเหล่านี้เป็นสิ่งที่เด็กและเยาวชนจะได้จากการจัดประสบการณ์ เพื่อการเรียนรู้ของเด็ก
ดังนั้นเมื่อจุดหมายของโครงการเพศศึกษา ก่อการให้เด็กได้มีชีวิตที่มีความสุขโดยใช้ความรู้
ที่เกี่ยวข้องกับชีวิต ซึ่งมีเพศเป็นส่วนประกอบให้เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติตน และการอยู่
ร่วมกับบุคคลอื่นตั้งแต่เกิดจนตายแล้ว โรงเรียนจึงน่าจะเป็นสถานที่ที่จะจัดหลักสูตรที่มุ่งถึง
เนื้อหาเหล่านี้ให้แก่เด็ก (ประภา ใหญ่ ยุวธรณ 2522 : 5 - 6) ทั้งนี้เพราะที่โรงเรียน
ครูสามารถที่จะให้ความรู้ได้อย่างถูกต้อง ตรงและปราศจากความบิดเบี่ยง หรือการทำให้เกิดผล
ทางอารมณ์ (ทอง เกิดแก้ว 2516 : 142) และการที่เด็กได้เข้าโรงเรียนนั้นนับได้ว่า
เป็นการดึงตัวเด็กเข้ามาสู่โลกใหม่โดยแท้ เพราะที่นั่นเด็กจะได้เรียนรู้มากมายเกี่ยวกับชีวิต
เช่น ความแตกต่างระหว่างเพศชายกับเพศหญิงอย่างคร่าว ๆ และกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เช่น
เครื่องแบบนักเรียน การรับประทานอาหารเป็นเวลา การเล่น พักผ่อนเป็นเวลา สิ่งเหล่านี้
จะเป็นเรื่องช่วยให้เด็กเตรียมตัวให้หรือที่จะเข้าไปอยู่ร่วมในสังคมได้ในเวลาต่อไป
(กานต์มณี ศักดิ์เจริญ 2518 : 123)

การศึกษาระดับประถมศึกษาในปัจจุบันนี้ ได้มีการบรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษา
สอดแทรกเข้าไปในหลักสูตรประถมศึกษา บ.รศ.ที่ราช 2521 โดยมีจุดประสงค์ข้อหนึ่งว่า
"ต้องการให้เด็กมีความเข้าใจ และปฏิบัติตนในเรื่องเพศได้ถูกต้อง" (กระทรวงศึกษาธิการ
2521 : 228) เนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษานี้ได้มีการบูรณาการไว้ในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์
ชีวิตของชั้น ป.5 - 6 ซึ่งอยู่ในหัวข้อเรื่องมนุษยสัมพันธ์ มีเนื้อหากล่าวถึง การปฏิบัติตนต่อผู้อื่น
การสร้างมนุษยสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลและการรู้จักแก้ปัญหาเฉพาะหน้า

จะเห็นได้ว่ากระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้จัดการศึกษาของประเทศไทย ได้เริ่ม
มองเห็นความสำคัญของเพศศึกษาแล้ว แต่ยังบรรจุเนื้อหาเพศศึกษาไว้น้อยมากและได้บรรจุไว้
ถึงชั้น ป.5 - 6 ซึ่ง สุชาติ โสภประยูร (สุชาติ โสภประยูร 2514 : 75) และ
ธานี กิริยง (ธานี กิริยง 2521 : 83) ได้มีความเห็นสอดคล้องกันว่าควรสอนเพศศึกษา
ตั้งแต่เด็กเริ่มเข้ามาเรียนในชั้นอนุบาล นอกจากนี้จากการศึกษาของ ชวน กสิกร (ชวน
กสิกร 2515 : 6) พบว่า ครูใหญ่โดยส่วนรวมเสนอว่าควรได้จัดให้มีการสอนเพศศึกษา

ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นต้นไป จากข้อมูลดังกล่าวมาทั้งหมดชี้ให้เห็นว่าเป็นการสมควรที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลหรือชั้นประถมปีที่ 1 ซึ่งถ้าไปเริ่มต้นที่ชั้นประถมปีที่ 6 นั้นแล้วจะเป็นการช้าเกินไปและควรเพิ่มเนื้อหาความรู้เข้าไปทีละเล็กละน้อยอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับวัย

จากเหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยเห็นความจำเป็นที่น่าจะได้มีการสำรวจความคิดเห็นที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาของผู้บริหารการศึกษา โดยเฉพาะผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดและหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ซึ่งผู้บริหารการศึกษาที่กล่าวนี้เป็นบุคคลที่มีความสำคัญและรับผิดชอบต่อการศึกษาระดับประถมศึกษาในจังหวัดและอำเภอโดยตรง ผู้วิจัยเห็นว่าการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารการประถมศึกษาจังหวัดและหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง สำหรับใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ตลอดจนวิธีการจัดการเรียนการสอนเพศศึกษาให้เหมาะสมกับชั้นเรียนและเด็กต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อทราบความคิดเห็นของผู้บริหารการประถมศึกษาจังหวัด และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารการประถมศึกษาจังหวัด กับหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารการประถมศึกษาจังหวัด ที่มีอายุต่างกันที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา
4. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารการประถมศึกษาจังหวัดที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา
5. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารการประถมศึกษาจังหวัดที่มีระดับการศึกษาต่างกันที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา
6. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารการประถมศึกษาจังหวัดที่มีพื้นฐานวิชาเอกต่างกันที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา

7. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ที่มีอายุต่างกันที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา

8. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา

9. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ที่มีระดับการศึกษาต่างกันที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา

10. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ที่มีพื้นฐานวิชาเอกต่างกันที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะสามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพิจารณาปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ตลอดจนการจัดการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาให้เหมาะสมกับระดับชั้นเรียนต่อไป

ข้อตกลงเบื้องต้น

การศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดและหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาในครั้งนี้ มุ่งศึกษาเฉพาะตัวแปรที่กำหนดไว้เท่านั้น

ขอบเขตในการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มประชากร

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับเพศศึกษาในระดับประถมของผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดทั่วประเทศ ซึ่งมีจำนวน 73 คน และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอทั่วประเทศซึ่งมีจำนวน 693 คน รวมทั้งสิ้น 766 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษากันกว่าครั้งนี้ ได้แก่ ผู้อำนวยการการประถมศึกษา จังหวัด ซึ่งได้มาจากการสุ่มจำนวน 66 คน และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ได้มาจากการสุ่ม 277 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 343 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ซึ่งจำแนกตามสภาพดังนี้

3.1.1 อายุ

3.1.2 ประสบการณ์ในการทำงาน

3.1.3 ระดับการศึกษา

3.1.4 วิชาเอก

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดเห็น หมายถึง ท่าที ความรู้สึก และแนวคิดต่าง ๆ ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

2. ความคิดเห็นที่มีต่อเพศศึกษา หมายถึง ท่าที ความรู้สึก และแนวคิดต่าง ๆ ของบุคคลที่มีต่อเพศศึกษาในลักษณะ นิมาน (Positive) ก่อ เห็นด้วย หรือในลักษณะ นิเสธ (Negative) คือ ไม่เห็นด้วย และอีกลักษณะหนึ่งคือไม่แน่ใจ

3. เพศศึกษา (Sex Education) หมายถึง กระบวนการเรียนการสอนเพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ ทักษะ หรือความรู้สึกนึกคิดที่ดีในเรื่องธรรมชาติของเพศ และพฤติกรรมทางเพศ เพื่อสามารถปฏิบัติตนให้มีสุขภาพและสวัสดิภาพที่สมบูรณ์ รวมทั้งสามารถประพฤติตัวให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพศเดียวกัน และระหว่างเพศตรงข้าม ทั้งด้านส่วนตัวและส่วนรวม

4. ประสบการณ์ในการทำงาน หมายถึง ระยะเวลาของผู้อำนวยการการประถมศึกษา จังหวัด และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่เคยปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้บริหารทางการศึกษาแล้ว รวมทั้งระยะเวลาที่เคยดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนการศึกษาจังหวัดและหัวหน้าหมวดการศึกษาอำเภอ ซึ่งเป็นตำแหน่งที่เทียบเท่าผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดและหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอตามลำดับ

5. อายุ หมายถึง อายุในปัจจุบันของผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด และอายุในปัจจุบันของหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ

6. ระดับการศึกษา หมายถึง วุฒิสองสูงที่สุดทางวิชาชีพครู ของผู้อำนวยการการประถมศึกษา จังหวัดและวุฒิสองสูงที่สุดทางวิชาชีพครูของหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ

7. วิชาเอก หมายถึง กระบวนวิชาที่ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด และ หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอได้เรียนเป็นวิชาเอก และได้รับวุฒิสองสูงที่สุดทางวิชาชีพครู

8. ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด หมายถึง ข้าราชการสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ การประถมศึกษาจังหวัด ปฏิบัติงานการประถมศึกษาของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด มีอำนาจหน้าที่บังคับบัญชาควบคุมและดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัด และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อเลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษา แห่งชาติ

9. หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ หมายถึง ข้าราชการสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ปฏิบัติงานการประถมศึกษาของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ มีอำนาจหน้าที่บังคับบัญชา ควบคุมและดูแลโดยทั่วไป ซึ่งราชการของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ และรับผิดชอบ ในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของเพศศึกษา

ความหมายของเพศศึกษานี้ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ต่าง ๆ กันทั้งในและต่างประเทศ ดังนี้

เสนอ อินทรสุขศรี (เสนอ อินทรสุขศรี 2509 : 27) ได้ให้ความหมายของเพศศึกษาว่า เป็นการศึกษาที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพศสองเพศ เป็นการศึกษาที่จะเข้าใจถึงความแตกต่างกันทั้งทางร่างกายและจิตใจของแต่ละเพศ ซึ่งจะทำให้บุคคลคบหาสมาคมกันได้เป็นอย่างดี ทั้งในระหว่างเพศเดียวกัน และเพศตรงข้าม รู้จักรักตนเอง และเพื่อนมนุษย์ มีมารยาทหรือพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมและสังคมยอมรับ รู้จักเลือกคู่ครองอย่างฉลาด และสามารถใช้ชีวิตสมรสได้อย่างเป็นสุข

สุชาติ โสภประยูร และวรรณิ โสภประยูร (สุชาติ โสภประยูร และวรรณิ โสภประยูร 2521 : 163) ให้คำจำกัดความเพศศึกษาว่า เป็นการศึกษาเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ ทักษะหรือความรู้สึคนึกคิดที่ดีในเรื่องธรรมชาติของเพศ และพฤติกรรมทางเพศ เพื่อสามารถปฏิบัติตนให้มีสุขภาพและสวัสดิภาพที่สมบูรณ์ รวมทั้งสามารถประพฤติตัวให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพศเดียวกัน และระหว่างเพศตรงข้าม ทั้งด้านส่วนตัวและส่วนรวม

ชีซวาล โอสตานนท์ (ชีซวาล โอสตานนท์ 2522 : 36 - 37) ได้ให้ความหมายเพศศึกษาไว้ว่า เป็นการศึกษาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศทั้งหมด ครอบคลุมไปถึงชีวิตรอบครัว รวมด้านต่าง ๆ มีกายภาพ จิตวิทยา อารมณ์ สังคม ศีลธรรม และจริยธรรม เพศศึกษามีเป้าหมายที่ก่อให้เกิดและบำรุงรักษาไว้ซึ่งเจตคติที่ดีและถูกต้องต่อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศ เพื่อการพัฒนาเด็กให้เป็นบุคคลที่มีความเป็นผู้ใหญ่ และมีความรับผิดชอบ

ชัยวัฒน์ บัญพงษ์ สุรีย์ กาญจนวงค์ และ จารุณี นະวิโรจน์ (ชัยวัฒน์ บัญพงษ์ สุรีย์ กาญจนวงค์ และ จารุณี นະวิโรจน์ 2523 : 3 - 4) ให้ความหมายว่า เพศศึกษา

เป็นกระบวนการทางการศึกษา ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจถึงความแตกต่างทางด้านกลไกของการทำงาน การเปลี่ยนแปลง ความต้องการและผลสืบเนื่องจากการเปลี่ยนแปลง ความต้องการของเพศทั้งสองในทุก ๆ ด้าน เช่น ทางด้านกายวิภาค สรีรวิทยา สุขภาพจิต สถานภาพและบทบาททางเศรษฐกิจ สังคม ประเพณี วัฒนธรรม และการเมือง ทั้งนี้เพื่อนำไปใช้ในการปรับตัววางแผนชีวิตและการตัดสินใจปฏิบัติต่อกันระหว่างเพศ และเพศเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะมีผลทำให้เกิดความเป็นระเบียบในสังคมและชีวิตครอบครัว

กู๊ด (Good. 1973 : 531) ให้ความสำคัญกับความเพศศึกษาว่า

1. เป็นการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับขบวนการ และปัญหาของการสืบพันธุ์
2. เป็นการศึกษาที่จะให้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศ การควบคุมพฤติกรรมทางเพศและแรงขับทางเพศ

3. เป็นการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับหลักการ ปัญหาส่วนตัวและกลุ่มชนซึ่งเนื่องมาจากข้อเท็จจริงทางชีววิทยาว่า มนุษย์มี 2 เพศ คือ เพศชายและเพศหญิง

สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย (สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย อ้างอิงมาจาก รายงานขององค์การอนามัยโลก 2526 : 12) ได้กล่าวว่า เพศศึกษาก็คือ การสอนให้เด็กเข้าใจถึงกายวิภาค สรีรวิทยา จิตวิทยา สังคมวิทยา และจรรยาทางด้านเกี่ยวกับเพศ รวมทั้งการเน้นเรื่องความรับผิดชอบ และทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศที่เหมาะสมกับสังคมและประเพณีอันดีงามของเรา

ไกลแลนเดอร์ (Kilander. 1970 : 3) ได้กล่าวว่า เพศศึกษาเป็นโครงการศึกษาที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้เตรียมพร้อมที่จะแก้ไข้ปัญหาของชีวิตซึ่งมีเรื่องเพศเป็นส่วนประกอบ ปัญหาเหล่านี้มีมากมาย ตั้งแต่ปัญหาส่วนตัวของบุคคลนั้น จนถึงปัญหาที่มีความสลับซับซ้อนมากขึ้น เป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกันร่างกาย สังคม จิตใจ และศีลธรรม ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อความสำเร็จในชีวิตครอบครัว รวมทั้งสัมพันธภาพที่ดีของสมาชิกในครอบครัว

รูบิน และ เคอร์เคนดัล (Rubin and Kirkendall. 1964 : 18) ให้ความสำคัญกับความของเพศศึกษาว่า เพศศึกษาเป็นโครงการศึกษาที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไปผสมผสานในการดำเนินชีวิตของตนเองทั้งในปัจจุบันและอนาคต และช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจพื้นฐานที่สำคัญของด้านเพศ เมื่อเขามีอายุถึงวัยที่เป็นผู้ใหญ่เพียงพอ

สรุปได้ว่า เพศศึกษา คือ การศึกษาที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ มีทัศนคติที่ดีในเรื่องเพศ และพฤติกรรมระหว่างเพศ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับ สุขภาพ สวัสดิภาพ มนุษยสัมพันธ์ และการปฏิบัติตนที่ดีทั้งในด้านส่วนตัวและสังคม ซึ่งจะทำให้สามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

จุดมุ่งหมายในการสอนเพศศึกษา

เสนอ อินทรสุขศรี (เสนอ อินทรสุขศรี 2509 : 27) ได้เสนอแนะว่า การสอนเพศศึกษาคควรมีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อให้เก็กรู้จักเพศของตนเอง และเพศตรงข้ามมากยิ่งขึ้น
2. เพื่อให้เด็กมีความรู้กว้างขวาง ให้เข้าใจความหมายของครอบครัว การสร้างครอบครัวและการใช้จ่ายด้านการเงิน

3. เพื่อให้เข้าใจถึงการกำเนิดของมนุษย์
4. เพื่อให้เข้าใจถึงอารมณ์ และความรู้สึกนึกคิดของต่างเพศที่จะทำใหัรับตนเอง ในการคบหาสมาคมกันได้

5. เพื่อให้เข้าใจถึงความรักที่แท้จริง ไม่ใช่เป็นความใคร่ตามความปรารถนา ของอารมณ์ตามธรรมชาติ

6. เพื่อให้ได้ศึกษาถึงสุขวิทยาแห่งเพศ

ชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์ สุรีย์ กาญจนวงศ์ และ จารุณี นะวิโรจน์ (ชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์ สุรีย์ กาญจนวงศ์ และ จารุณี นะวิโรจน์ 2523 : 21 - 22) เสนอแนะว่าจุดมุ่งหมายของการสอนเพศศึกษามีกว้าง ๆ ดังนี้

1. เพื่อให้มีความรู้พอเพียงในเรื่องกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย และสรีระของเพศทั้งสอง อันมีผลต่อความกิดสติปัญญา อารมณ์และจิตใจ
2. เพื่อช่วยขจัดความกังวลเกี่ยวกับเรื่องการพัฒนา การปรับตัว และการวางตัว ให้เหมาะสมทุกทางในด้านเพศ
3. เพื่อเสริมสร้างให้เกิดทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศ ทั้งในตนเองและผู้อื่น จะเป็นเพศเดียวกันหรือต่างเพศก็ตาม

4. เพื่อให้ตระหนักถึงคุณค่าของการใช้มนุษยสัมพันธ์ที่ถูกต้องเพื่อการดำรงชีวิตที่ราบรื่นของแต่ละบุคคล ครอบครัวและสังคม

5. เพื่อให้เกิดความเข้าใจในตนเองอย่างถ่องแท้ในเรื่องความสัมพันธ์ของเขากับเพื่อน มนุษย์ทั้งสองเพศ และช่วยให้มองเห็นและเข้าใจว่า คนนั้นมีหน้าที่ มีพันธะ มีความรับผิดชอบต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน มีไปแก่ตนเองและครอบครัวเท่านั้น

6. เพื่อสร้างความเข้าใจว่าการจะตัดสินใจที่ชอบด้วยเหตุผลนั้น จำเป็นต้องมีหลักทางด้านศีลธรรม เข้าไปร่วมด้วยเสมอ

7. เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างเพียงพอเกี่ยวกับการใช้เพศในทางไม่ถูกต้อง ตลอดจนมีความเข้าใจเกี่ยวกับความผิดปกติทางเพศ

8. เพื่อให้เกิดความตระหนักว่าการกระทำทางเพศส่วนตัวมีผลกระทบต่อสังคม

9. เพื่อให้เกิดความรับผิดชอบต่อสังคม โดยจัดสิ่งเลวร้ายต่าง ๆ ให้ความคิดไป

10. เพื่อให้เกิดความเข้าใจและฝึกหัดการฝึกนึกจนกลายมาเป็นความเคยชิน พอที่จะช่วยให้แต่ละคนรู้จักใช้ความเป็นเพศหญิง หรือชายของตนมาพัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชน เพื่อให้เกิดประโยชน์ความสุข

สุชาติ โสมประยูร และ วรณี โสมประยูร (สุชาติ โสมประยูร และ วรณี โสมประยูร 2521 : 178) กล่าวว่า การสอนเพศศึกษาควรมีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อเป็นการสร้างเจตคติหรือก่านิยม และแนวความคิดที่ดีงามต่อเรื่องเพศให้แก่เด็ก ซึ่งจะเป็นรากฐานที่สำคัญยิ่งในการตัดสินใจได้อย่างฉลาด

2. เพื่อเป็นการสร้างเสริมลักษณะนิสัย ความประพฤติทางเพศ รวมทั้งความสำนึกในหน้าที่ และความรับผิดชอบต่อการกระทำต่าง ๆ เหล่านั้น ทั้งในด้านส่วนตัวและส่วนรวม

3. เพื่อให้เกิดความรู้ และความเข้าใจในเรื่องกระบวนการทางด้านกายวิภาค และสรีรวิทยา สภาพของจิตใจ ภาวะทางอารมณ์ ลักษณะทางสุขวิทยา และบทบาทของสังคม ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศและชีวิตครอบครัว

4. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจและรู้จักใช้คำศัพท์หรือประมวลคำต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศและสามารถจะนำไปใช้สื่อความหมายกับผู้อื่น ในแง่ของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

5. เพื่อให้เกิดความรู้ และความเข้าใจอย่างชัดเจนในผลที่สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตน การแสดงพฤติกรรมทางเพศในลักษณะต่าง ๆ ของบุคคลว่าอาจเกิดผลลัพธ์ต่อบุคคล และสังคมได้ทั้งในทางดีและไม่ดี

6. เพื่อช่วยแก้ไขความเชื่อ และความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ รวมทั้งแนวความคิดหรือทัศนคติอื่น ๆ ที่อาจนำมาซึ่งความวิตกกังวลใจ และปมด้อยต่าง ๆ ให้ลดน้อยลง หรือหมดสิ้นไป

7. เพื่อช่วยสร้างเสริมความสมบูรณ์ของจิตใจ และอารมณ์ทางเพศของนักเรียน ให้เจริญงอกงาม และพัฒนาไปในทางที่ถูกต้อง และเหมาะสม โดยมุ่งที่บุคลิกภาพ และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งจะช่วยให้เด็กเป็นสมาชิกที่พึงปรารถนายิ่งขึ้นของครอบครัว และเป็นบิดามารดาที่ดีในอนาคต

ไคแลนเดอร์ (Kilander. 1970 : 72 - 74) ได้กล่าวถึงกฎหมายเพศศึกษาแห่งอิลลินอยส์ (Illinois Sex Education Act) ซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการสอนเพศศึกษา ดังนี้

1. เพื่อให้เข้าใจความหมาย และความสำคัญของชีวิตการแต่งงาน การเป็นพ่อแม่ และชีวิตครอบครัว

2. เพื่อให้รู้จักควบคุมอารมณ์ มีวินัยในตนเอง รู้จักนับถือบุคคลอื่น ซึ่งจะช่วยให้เด็กเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในสังคม เข้าใจหน้าที่ของพ่อแม่ มีความรับผิดชอบในครอบครัว

3. ให้เข้าใจและซาบซึ้งเรื่องเพศของมนุษย์ว่าเป็นเรื่องธรรมชาติที่ทุกคนควรรู้ ไม่เห็นว่าเป็นเรื่องน่าละอาย หรือเป็นเรื่องผิด

4. ให้เรียนรู้ว่า พฤติกรรมทางเพศของมนุษย์มิได้เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพส่วนตัวเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องกับสังคม กิเลสธรรมชาติ และศาสนาอีกด้วย

5. ให้เรียนรู้โทษและอันตรายจากการประพฤติดังกล่าวของเด็กชาย และเด็กหญิง เช่น การมีสัมพันธ์ทางเพศก่อนการแต่งงาน การทำแท้ง เป็นต้น

6. เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ และได้ทราบข้อเท็จจริงเรื่องเพศจากบิดา มารดา ผู้ให้คำปรึกษา และหมอสอนศาสนา ฯลฯ

7. ให้เข้าใจถึงกายวิภาคศาสตร์ และสรีรวิทยาของอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศชาย และเพศหญิง ตลอดจนการสืบพันธุ์

8. ให้มีการขบซึ่งในมารยาท กิเลสธรรมจรยาอันควรประพฤติของชายและหญิง ในการคบหาสมาคมในสังคม

9. ให้เข้าใจถึงปัญหาเรื่องเพศของแต่ละบุคคล เช่น การผันแปร การมีระดู การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เป็นต้น

10. ให้เรียนรู้ถึงกฎหมาย ขนบธรรมเนียม ประเพณี และกิเลสธรรมจรยาที่เกี่ยวกับเรื่องโสเภณี เป็นต้น

11. ให้เข้าใจถึงเรื่องพันธุกรรมของมนุษย์ เช่น ลักษณะต่าง ๆ ที่พ่อแม่ถ่ายทอดไปยังบุตรหลาน

12. ให้เข้าใจถึงธรรมชาติของการตั้งครรภ์ การคลอด การเลี้ยงดูเด็ก การปฏิบัติตัวของมารดาภายหลังการคลอด

13. ให้เรียนรู้ถึงปัญหาการเพิ่มประชากร และการวางแผนครอบครัว

14. ให้เรียนรู้ถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกามโรค ตลอดจนให้เยาวชนได้รู้ถึงวิธีป้องกัน และรักษากามโรค

สมาคม SIECUS (Sex Information and Education Council of the United States) ซึ่งได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1965 เป็นสมาคมที่สนับสนุนเรื่องเพศศึกษา และสมาคมนี้มีจุดมุ่งหมายในการสอนเพศศึกษากังนี้ (บรรเทา อุทัยศัพท์ 2514 : 17 - 18)

1. เพื่อให้แต่ละคนมีความรู้อย่างเพียงพอเกี่ยวกับตนเองในด้านวุฒิภาวะของร่างกาย จิตใจและอารมณ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ

2. เพื่อขจัดความกลัวและความวิตกกังวลในเรื่องการปรับตัวและพัฒนาการทางด้านเพศของแต่ละคน

3. เพื่อพัฒนาทัศนคติในเรื่องเพศทางด้านต่าง ๆ ทั้งในส่วนตัวและส่วนรวม

4. เพื่อให้แต่ละคนรู้ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเพศชายและหญิง และช่วยให้เข้าใจถึงความรับผิดชอบที่ตนพึงปฏิบัติต่อผู้อื่น

5. เพื่อให้มีความนิยมเกี่ยวกับมนุษยสัมพันธ์ซึ่งจะมีผลต่อตนเองและครอบครัว
 6. เพื่อให้มีความเข้าใจในศีลธรรมอันดีงามซึ่งเป็นรากฐานในการตัดสินใจ
 7. เพื่อให้มีความรู้ในเรื่องความประพฤติที่ไม่ถูกต้องทางเพศ โดยให้แต่ละคนสามารถป้องกันตนเองให้พ้นจากอันตรายทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ
 8. เพื่อจัดสิ่งต่าง ๆ ที่ยังมีอยู่ในสังคม เช่น กฎนอกกฎหมายและความหวาดกลัวในเรื่องเพศให้หมดไป
 9. เพื่อให้มีความเข้าใจที่ว่าแต่ละคนมีความสามารถและมีบทบาทต่าง ๆ เช่น ในฐานะที่เป็นบิดามารดาหรือผู้ปกครอง เป็นสมาชิกของชุมชนหรือสังคม
- จากจุดมุ่งหมายของการสอนเพศศึกษาดังกล่าว สรุปเป็นหัวข้อใหญ่ ๆ ได้ดังนี้
1. เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเพศอย่างถูกต้อง เข้าใจถึงความแตกต่างทางร่างกาย และจิตใจของแต่ละเพศ ตลอดจนรู้จักหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบต่อครอบครัวของตนเองและสังคม
 2. เพื่อให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศ ทั้งในตนเองและผู้อื่น จะเป็นเพศเดียวกันหรือต่างเพศก็ตาม สามารถตัดสินใจในเรื่องเพศได้อย่างมีเหตุผล และถูกต้องทางด้านศีลธรรม มีวินัยธรรม
 3. เพื่อให้นักเรียนมีการประพฤติปฏิบัติทางเพศที่ถูกต้อง และเป็นที่ยอมรับของสังคม สามารถปรับตัว และวางตัวระหว่างเพศได้ถูกต้อง

หลักสูตรเพศศึกษา

สุชาติ โสภประยูร และวรรณิ โสภประยูร (สุชาติ โสภประยูร และวรรณิ โสภประยูร 2521 : 202 - 205) ได้เสนอแนะหลักเบื้องต้นทั่วไปเพื่อใช้ในการพิจารณาจัดทำหลักสูตร สำหรับการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนไว้ดังนี้

1. การสอนเพศศึกษาในโรงเรียนเป็นกระบวนการที่สัมพันธ์ต่อเนื่อง กล่าวคือ โรงเรียนควรจะจัดสอนเพศศึกษาตลอดวัยเรียนของเด็ก ตั้งแต่ชั้นอนุบาลสัมพันธ์ต่อเนื่องกันตลอดไปจนถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเลยทีเดียว เพราะเรื่องเพศย่อมมีความเกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของพวกเราโดยตลอด

2. หลักสูตรเพศศึกษาจะต้องจัดขึ้นเพื่อสนองความสนใจ ความต้องการ และปัญหาของเด็กเสมอ โดยคณะผู้จัดหลักสูตรจะต้องสำรวจหรือศึกษาค้นคว้าให้ได้ว่า เด็กวัยต่าง ๆ นั้นมีความสนใจ ความต้องการ และปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างไรบ้าง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการจัดเนื้อหาสาระหรือหัวข้อต่าง ๆ ให้เด็กได้เรียนอย่างถูกต้องและเหมาะสม

3. ไม่ควรจัดเพศศึกษาให้แยกออกมาเป็นวิชาอิสระวิชาหนึ่งต่างหาก แต่ควรจะจัดสอนเพศศึกษาให้สอดแทรกหรือผสมผสานเข้าไปในวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรของทุกวิชา รวมทั้งกิจกรรมหลักสูตรอื่น ๆ ด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำหรับหลักสูตรการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนประถม

4. เนื้อหาสาระหรือหัวข้อต่าง ๆ ที่จัดลงในหลักสูตรเพศศึกษานั้น ควรจะต้องคำนึงถึงลักษณะทางด้านจิตใจและสังคม หรือประเพณีและวัฒนธรรม

5. เนื้อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศนั้น ควรเน้นในแง่ของคุณงามความดี มีเกียรติ มีความสุข และประสบความสำเร็จต่าง ๆ ในชีวิต

6. เนื้อหาหรือข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่จะใช้สอนนักเรียนในครั้งหนึ่ง ๆ ทั้งในด้านประเภทและปริมาณ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชั้นประถมศึกษาด้วยแล้ว ควรจะขึ้นอยู่กับความสนใจและความต้องการของเด็กในแต่ละครั้ง

7. การบรรจุเนื้อหาลงในหลักสูตรเพศศึกษาควรถือหลักที่ว่า "กันไว้ดีกว่าแก้" หรือ "ปลอดภัยไว้ก่อน"

นอกจากนี้ยังได้เสนอแนะถึงหัวข้อในหลักสูตรเพศศึกษา โดยทั่ว ๆ ไปอาจแบ่งได้ดังนี้

1. ระบบสืบพันธุ์ของมนุษย์
2. ความเป็นมาของชีวิต
3. ความเจริญเติบโตและพัฒนาการทางเพศ
4. สุขวิทยาทางเพศ
5. ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ
6. การเลือกคู่ครองและการแต่งงาน

7. ชีวิตครอบครัว
8. ความผิดปกติทางเพศ
9. กามโรคและปัญหาที่เกี่ยวข้อง
10. ความเชื่อและความเข้าใจผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ

เคซา สุซารมน์ (เคซา สุซารมน์ 2518 : 9) ได้เสนอแนะเนื้อหาวิชา
เพศศึกษาว่าควรประกอบด้วย

1. ความรู้ขั้นมาตรฐานเกี่ยวกับกายวิภาค ตลอดจนหน้าที่การทำงานของอวัยวะเพศ
 2. ความรู้เกี่ยวกับความรักระหว่างเพศ ความแตกต่างระหว่างความรักกับความใคร่
- ความเข้าใจถึงจิตใจซึ่งกันและกัน ตลอดจนการรับผิดชอบในครอบครัว

3. ความจำเป็นโดยธรรมชาติที่มนุษย์ต้องการเกี่ยวกับด้านเพศ
4. การทำงานของอวัยวะสืบพันธุ์
5. กามโรคและการป้องกันรักษาโรค
6. ความรู้ทางด้านคุมกำเนิด
7. ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศบางประการที่ควรรู้

บรรเทา อุทัยทัศน์ (บรรเทา อุทัยทัศน์ 2518 : 6 - 7) ได้กล่าวว่า
หลักสูตรเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 ควรประกอบด้วยเนื้อหาต่อไปนี้
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

1. ให้มีความซาบซึ้งในการเกิดมาเป็นมนุษย์
2. ซาบซึ้งถึงความยากลำบากของการเป็นบิดามารดา
3. เข้าใจอิทธิพลของอารมณ์ที่มีต่อสุขภาพของร่างกาย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

1. ให้มีความรู้เรื่องการเจริญเติบโตของร่างกาย
2. เรียนรู้ว่าสัตว์ต่างชนิดกันใช้เวลาในการเจริญเติบโตเป็นคู่ต่างกัน
3. ให้เข้าใจซาบซึ้งถึงความสำคัญของความรักระหว่างคู่ครองและ

การดำเนินชีวิตครอบครัว

4. ให้เข้าใจว่าไข่เจริญเติบโตมาเป็นทารก ต้องอาศัยการผสมจากบิดา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1. ช่วยพัฒนาและเพิ่มพูนความรับผิดชอบต่อตนเอง และครอบครัว
2. ให้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพ และจิตใจ
3. ให้รู้จักสังเกตอิทธิพลของพันธุกรรมในครอบครัว
4. ให้ศึกษาวงจรชีวิตของสัตว์หลาย ๆ ชนิด รวมทั้งมนุษย์ด้วย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1. เรียนรู้ถึงต่อมซึ่งควบคุมการเจริญเติบโต และพัฒนาการทางร่างกาย
2. ชำบเชิงถึงความได้เปรียบของสมองมนุษย์ที่มีเหนือสัตว์ชนิดอื่น
3. ให้เข้าใจถึงความแปลกของการผสมพันธุ์ของสัตว์ชนิดต่าง ๆ
4. เรียนรู้การอยู่ร่วมกันของสมาชิกในครอบครัว ว่าจะต้องทำงานร่วมกัน
5. อภิปรายถึงความแตกต่างของทารกอันเกิดจากคน ซึ่งต้องได้รับการเลี้ยงดูจากพ่อแม่เป็นระยะเวลาอันซึ่งห่างจากสัตว์ซึ่งพ่อแม่จะดูแลเพียงระยะสั้น ๆ แล้วก็จะอยู่ได้ด้วยตนเอง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1. เรียนรู้หน้าที่ของต่อมเพศ (Sex Gland) ซึ่งมีหน้าที่ควบคุมและก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางเพศของเพศชายและเพศหญิง
2. ให้เข้าใจถึงความสำคัญในการป้องกันอวัยวะจากการบาดเจ็บ
3. ให้เข้าใจว่าเมื่อมีการเจริญเติบโต แล้วต้องมีความรับผิดชอบ
4. ให้ความรู้ที่สัตว์บางชนิดออกลูกเป็นไข่ และเป็นตัว
5. อภิปรายถึงทัศนคติ และคุณค่าที่สำคัญของการมีคู่ชีวิต

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. เรียนรู้เรื่องการสืบพันธุ์ของมนุษย์ เกิดจากการผสมระหว่างไข่ (Egg) กับสเปิร์ม (Sperm)
2. ให้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหน้าที่ของบิดาในการสืบพันธุ์
3. ให้มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหน้าที่ของมารดาในการเลี้ยงดูบุตร

4. ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างกรอบกรวยกับสังคม
5. ศึกษาถึงหน้าที่ของกรวยกรวยในการอบรมคุณลักษณะ
6. อภิปรายถึงการแสดงออกทางอารมณ์ อันเป็นที่ยอมรับและไม่ยอมรับจาก

สังคม สมาคมสุขภาพของโรงเรียนอเมริกา (The American School Health Association, 1967 : 7 - 26) ใ้กล่าวถึงขอบข่าย ในการสอนเพศศึกษาในระดับ ประถมการประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้

อนุบาลถึงเกรด 1 สอนเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้

1. ให้รู้จักอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย
2. ให้รู้จักรักษาวัยระแวง ๆ ของร่างกาย
3. ให้รู้จักชีวิตครอบครัว และให้รู้ถึงความแตกต่างระหว่างกรอบกรวยของคน

และของสัตว์

เกรด 2 เกรด 3 สอนเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้

1. ให้เข้าใจในการเจริญเติบโตของมนุษย์และสัตว์
2. ให้เข้าใจถึงการสืบพันธุ์

เกรด 4 สอนเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้

1. โครงสร้างและหน้าที่ของอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย
2. พันธุกรรม เช่น ความแตกต่างของสีผิว, ผม, ตา ฯลฯ
3. การมีชีวิตครอบครัวที่มีความสุข
4. การรับตัวให้เข้ากับเพื่อน
5. การเปลี่ยนแปลงทางกายอารมณ์

เกรด 5 สอนเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้

1. การเจริญเติบโตและรักษาการทางเพศ
2. ความแตกต่างของระบบอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศหญิง และเพศชาย
3. การเกิดของทารก การเกิดลูกฝาแฝด
4. ชีวิตครอบครัว

5. การคบเพื่อน

6. การระวังรักษาอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายเพื่อให้ทำงานตามหน้าที่ของมันอย่างสมบูรณ์

เกรต 6 สอนเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้

1. เซลล์ของสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ

2. อารมณ์และการควบคุมอารมณ์

3. การวางแผนชีวิต

4. ความแตกต่างของการเจริญเติบโตของเพศชายและเพศหญิง เช่น ระบบอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศชายและเพศหญิง

ซีกัล (Segal, 1963 : 708) ได้วิจัยเจตคติที่เกี่ยวกับเพศศึกษา และแบ่งหัวข้อซึ่งควรประกอบกันขึ้นเป็นเนื้อหาวิชาเพศศึกษา ในระดับประถมและมัธยมศึกษา ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กหญิงและเด็กชาย
2. การสืบพันธุ์
3. ความรับผิดชอบในครอบครัว
4. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง
5. การเกี่ยวพาราสี
6. การนัดพบระหว่างชาย หญิง
7. การปฏิบัติตัวในชีวิตสมรส
8. สุขปฏิบัติระหว่างการมีประจำเดือน
9. การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย และจิตใจในวัยรุ่น
10. กามโรค

หลักสูตรเพศศึกษานั้นได้มีผู้กล่าวไว้หลายท่านซึ่งสรุปได้ว่า หลักสูตรเพศศึกษาจะต้องเป็นหลักสูตรที่จัดขึ้นเพื่อให้เด็กได้รับความรู้ ความเข้าใจ และมีเจตคติที่ดีในเรื่องเพศ สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข หลักสูตรเพศศึกษาที่จัดขึ้นต้องสนองความสนใจ ความต้องการ และปัญหาของเด็ก รวมทั้งเหมาะสมกับ年龄และวัยของเด็กด้วย

การจัดกาการดำเนินการสอนและวิธีสอนเพศศึกษา

เสนอ อินทรสุขศรี (เสนอ อินทรสุขศรี 2509 : 64) ได้เสนอแนะว่า

1. การสอนเพศศึกษา ควรจะถือว่าเป็นการสอนนอกหลักสูตร การสอนในเวลาว่างจากการสอนวิชาสามัญทั่วไป

2. เมื่อจะจัดสอนไม่ควรจะเรียกชื่อวิชาที่สอนว่าเพศศึกษา หรือคำใด ๆ ที่มีคำว่าเพศศึกษาเข้าไปเกี่ยวข้อง เพราะเด็กอาจเกิดความเข้าใจผิดว่าตนได้เรียนรู้วิชาที่ผู้ใหญ่ถือว่าเป็นความลับ หรือลามกอนาจาร

3. การสอนไม่ควรสอนแบบใช้ท่องประพจน์บรรยาย โดยมีนักเรียนเข้าฟังเป็นจำนวนมาก ควรจะแบ่งกลุ่ม กลุ่มหนึ่งประมาณ 20 - 30 คน

4. การสอนควรแยกกลุ่ม โดยแยกเป็นเด็กชายล้วน หรือเด็กหญิงล้วน

5. ควรสอนแบบสนทนามีการตอบปัญหา หรือถ่วงถึงความคิดเห็นส่วนตัว

6. ไม่ควรมีหลักสูตรจำกัด ไม่อยู่ในตารางสอน ไม่มีการสอบ

7. ควรใช้ภาษาง่าย ๆ และเป็นกันเอง

8. เมื่อเด็กมีปัญหาอยากทราบเป็นส่วนตัว ครูจะต้องให้คำตอบปัญหานั้นเป็นส่วนตัว

9. ควรเลือกเรื่องที่จะนำมาสอนให้เหมาะสมกับวัย และเพศของนักเรียน

10. ควรมีกล่องหรือตู้สำหรับความกิดเห็น และความต้องการของเด็กแล้วนำปัญหานั้น

มาสอน

สุชาติ โสมประยูร และ วรณี โสมประยูร (สุชาติ โสมประยูร และ วรณี โสมประยูร 2521 : 208 - 209) ได้ข้อควรคำนึงว่า

1. ก่อนจะเริ่มต้นบทเรียนเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา ควรจะรอให้ครูและนักเรียนมีความคุ้นเคยกันดีเสียก่อน เพื่อช่วยให้ทั้งครูและนักเรียนได้ศึกษาและเข้าใจซึ่งกันและกันดียิ่งขึ้น

2. ในการจัดกิจกรรมการสอนและการเรียนนั้น ควรจะแสวงหากิจกรรมหรือวิธีการที่ช่วยสร้างทัศนคติ ความเข้าใจอันดี และมีความคิดวิพากษ์วิจารณ์ ซึ่งจะเป็นเครื่องช่วยให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ และรู้จักเลือกหรือตัดสินใจได้อย่างฉลาด

3. การใช้กล่องคำถาม (Question-box) บ้างในโอกาสอันควร โดยให้นักเรียนเขียนคำถามในเศษกระดาษแล้วใส่ลงไปในกล่องที่จัดไว้

4. การอภิปรายถึงเรื่องเพศในห้องเรียน ควรจะเป็นไปอย่างตรงไปตรงมา ปราศจากอารมณ์และไม่ควรแสดงความกระดากอาย

5. การให้นักเรียนอ่านหนังสือเกี่ยวกับเรื่องเพศ บางครั้งก็มีประโยชน์มาก แต่ครูควรจะเป็นผู้แนะนำว่าหนังสือเล่มใดควรอ่านและหนังสือเล่มใดไม่ควรอ่าน

6. ถ้าเป็นโรงเรียนสหศึกษา การสอนเพศศึกษาโดยทั่วไป ควรจะจัดสอนรวมกัน ทั้งเพศชายและหญิง นอกจากบางบทเรียนที่จำเป็นต้องแยกเพศสอน

7. บทเรียนที่ใช้สอนควรเลือกให้ตรงตามความสนใจ ความต้องการของเด็ก และปัญหาทางเพศ ตามลักษณะความเจริญเติบโตและพัฒนาการของเด็ก โดยมุ่งตรงไปยังปัญหาของนักเรียน

8. ครูควรจัดเตรียมหาคำศัพท์หรือประมวลคำทางด้านวิทยาศาสตร์ทางเพศ รวมทั้งคำสุภาพต่าง ๆ ที่จะใช้อธิบายเรื่องอวัยวะเพศหรือพฤติกรรมทางเพศไว้ให้เพียงพอ

9. การเลือกใช้อุปกรณ์การสอน ควรเลือกให้เหมาะสมกับบทเรียน

10. การประเมินผล ควรใช้หลายวิธีและจะต้องจัดพฤติกรรมทั้งในด้านความรู้ หัตถ์นึก และการปฏิบัติ

นอกจากนี้ยังได้เสนอวิธีสอนเพศศึกษาว่าควรอาศัยหลักดังนี้

1. สอนจากเรื่องที่ย่อยไปหาเรื่องที่ยาก
2. สอนจากเรื่องที่ใกล้ตัวไปยังเรื่องที่ไกลตัว
3. สอนจากเรื่องที่เด็กรับผิดชอบน้อยไปสู่เรื่องที่เด็กรับผิดชอบมาก
4. สอนจากเรื่องที่เป็นรูปธรรมไปสู่เรื่องที่เป็นนามธรรม
5. สอนจากเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์เดิมไปสู่ประสบการณ์ใหม่

เต็มศิริ บุญบั้ง (เต็มศิริ บุญบั้ง 2522 : 28) ได้กล่าวถึงการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนว่า

1. สอนในขอบข่ายวัฒนธรรมและก่านิยมโดยไม่ลอกเลียนจากประเทศอื่น
2. สอนให้สอดคล้องกับอายุสมองของผู้เรียน หากสอนหย่อนไปก็จะปลูกความคิดโบราณทางเพกให้กับเยาวชน สอนก้าวหน้าเกินไปก็จะเกินความจริง

สมศักดิ์ กงเทียง (สมศักดิ์ กงเทียง 2515 : 2) ได้ให้ความคิดในการจัดการเรียนการสอนเพกศึกษาไว้ว่า ควรจะสอนแทรกไว้ในเนื้อหาของกระบวนวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตร เช่น ชีววิทยา วรรณคดี สังคมศึกษา สุขศาสตร์ พลานามัย เป็นต้น บทเรียนตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ จะต้องมีการพิจารณาอย่างรอบคอบถี่ถ้วน

ชลิต แนวพนิช (ชลิต แนวพนิช 2516 : 26) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการสอนเพกศึกษาไว้ดังนี้

1. เพกศึกษาที่มีอยู่บ้างในโรงเรียนปัจจุบันนี้ ไม่เพียงพอกับความต้องการที่จำเป็นสำหรับคนหนุ่มสาวในสังคมยุคใหม่
2. การบรรยายพิเศษ การอภิปรายเป็นครั้งคราวและการฉายภาพยนตร์สำหรับนักเรียนยังไม่สอดคล้องกับการศึกษาส่วนใหญ่ในโรงเรียน
3. การสอนเพกศึกษา ควรจะมีในโรงเรียนทุกแห่ง
4. ควรจะเน้นที่ความรู้เรื่องราวทางเพกของมนุษย์ ไม่ควรย่ำเรื่องเพกสัมพันธ์ให้มากนัก จะต้องเรียนเกี่ยวกับผลทางชีววิทยา ทางจิตวิทยา ทางสังคม และจริยธรรมของพฤติกรรมทางเพก
5. เพกศึกษาในโรงเรียนมัธยม ควรจะเพิ่มความเข้มข้นโดยธรรมชาติจากเพกศึกษาในระดับประถมศึกษาให้เหมาะสมเจาะกับการเจริญวัยของนักเรียนในแต่ละระดับ
6. การให้ความรู้เรื่องเพกศึกษาเป็นการสอนอย่างเป็นกันเอง พูดอย่างเปิดเผย ชัดเจนให้เข้าใจถ่องแท้และไม่ควรพูดอย่างเร้าอารมณ์เป็นอันขาด จุดมุ่งหมายคือ ทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องจริงของเพก
7. ไม่ควรหวังว่าการสอนเพกศึกษา จะเป็นเกราะป้องกันบางสิ่งบางอย่างที่ไม่เป็นที่ต้องการ เช่น การแพร่เชื้ออากโรค การประพฤติสำส่อน พฤติกรรมที่ผิดธรรมดา แต่ควรจะถือว่าการสอนเพกศึกษาเป็นการสร้างอิทธิพลที่ดีต่อพัฒนาการส่วนตัวของนักเรียนแต่ละคน

8. ควรจะย้าเกี่ยวกับเรื่องการปรับตัว การเปลี่ยนทัศนคติและความรับผิดชอบ เป็นสำคัญ

9. ชั้นเรียนเพศศึกษาโดยทั่วไป ควรเป็นชั้นเรียนแบบสหศึกษาโดยมีข้อแม้ให้ ยึดหยุ่นได้ในสถานการณ์พิเศษบางอย่าง

10. ควรมีการประเมินผลของโครงการเพศศึกษานี้ด้วย

เลสเตอร์ คี. โคร และ แอร์ลิก โคร (Crow and Crow. 1958 : 158 - 159) ได้เสนอแนวการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษากว่าควรประกอบด้วยหลัก ทั่ว ๆ ไป ดังนี้

1. การสอนเพศศึกษาในโรงเรียนเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะเป็นเรื่องที่ เกี่ยวกับตัวเด็กเอง ครูสามารถจะอธิบายให้เด็กเข้าใจได้

2. การสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ควรจะเริ่มสอนตั้งแต่วันแรกเมื่อเด็กเข้า โรงเรียนและทางโรงเรียนควรจะสอนต่อเนื่องกันไปเมื่ออยู่ในชั้นสูงขึ้น ทั้งนี้ทางบ้านควร ร่วมมือกับทางโรงเรียนด้วย

3. โรงเรียนประถมศึกษาจะไม่ให้หลักสูตรเพศศึกษาโดยเฉพาะ แต่จะแทรกอยู่ใน วิชาต่าง ๆ ที่โรงเรียนสอน ซึ่งจะช่วยให้มีการเรียนอย่างธรรมชาติ และปกติที่สุด

4. โรงเรียนและทางบ้าน ควรร่วมมือกันศึกษาปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ

5. การสอนเพศศึกษา เป็นจุดมุ่งหมายหนึ่งของการศึกษา แต่ก็ไม่ได้เสนอแนะ เนื้อหาเพศศึกษาเป็นรายวิชา

6. พฤติกรรมทางเพศมีผลต่ออารมณ์ของเด็ก ดังนั้นการสอนเพศศึกษาจะต้องเป็น การพัฒนาทัศนคติ และอารมณ์ของเด็กด้วย

7. ครูควรให้คำตอบในเรื่องเพศถูกต้องแก่เด็กเมื่อเด็กถาม และควรจะมีหลักเกณฑ์ ในการตอบ ควรใช้ถ้อยคำง่าย ๆ ซึ่งจะเป็นการสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียน

8. การสอนเพศศึกษา ครูจะต้องสอนเนื้อหาให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะของเด็ก แต่ละระดับ และให้สอดคล้องกับความสนใจของเด็กด้วย

จากการที่บุคคลต่างได้กล่าวถึงการจัก การดำเนินการสอนและวิธีสอนเพศศึกษา สรุปได้ว่าโรงเรียนในระดับประถมศึกษาควรจะได้มีการสอนเพศศึกษา โดยเฉพาะควรเริ่ม มีการสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นอนุบาลหรือชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ไม่ควรจะไปเริ่มต้นสอนใน ชั้นสูง ๆ หลักสูตรจะต้องให้เหมาะสมกับความต้องการและวัยของเด็ก และเนื้อหาของ เพศศึกษาควรจัดสอดแทรกไว้ในเนื้อหาของวิชาต่าง ๆ และควรมีการวัดผลด้วย

ผู้สอนเพศศึกษา

สุชาติ โสภประยูร และวรรณิ โสภประยูร (สุชาติ โสภประยูร และวรรณิ โสภประยูร 2521 : 182 - 183) กล่าวถึงลักษณะของครูที่เหมาะสมกับการสอนเพศศึกษา ไว้ดังนี้

1. จะต้องเป็นคนใจเย็น มีสุขภาพจิตดี
2. จะต้องรู้จักเนื้อหาของวิชาเพศศึกษาคือ
3. จะต้องรู้จักเลือกบทเรียนเพศศึกษาให้สอดคล้องกับความสนใจและความต้องการ
4. จะต้องเป็นกันเองกับเด็ก
5. จะต้องรู้จักใช้ภาษาให้เหมาะสมกับเด็ก
6. จะต้องเป็นคนที่มีความมั่นคง เปิดเผย และเจียมขนาด
7. จะต้องมีความเชื่อมั่นในคุณค่าของวิชาเพศศึกษา

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (ประภาเพ็ญ สุวรรณ 2522 : 9) กล่าวว่าคุณสมบัติ ของครูผู้สอนเพศศึกษาควรมีลักษณะดังนี้

1. มีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาเป็นอย่างดี
2. เป็นผู้ใหญ่
3. มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษา
4. ความสามารถในการสื่อความหมายอย่างจริงจังและชัดเจน
5. มีความสุขในชีวิตการแต่งงาน
6. รักเด็กและให้ความอบอุ่นใจแก่เด็ก และ
7. ใช้วิธีการสอนแบบประชาธิปไตยสำหรับนักเรียนเอง

เสนอ อินทรสุขศรี (เสนอ อินทรสุขศรี 2509 : 64) ได้เสนอแนะว่า ครูผู้สอนควรเป็นครูชีววิทยา พยาบาลประจำโรงเรียน และครูผู้ได้รับการอบรมอย่างดี บางเรื่องอาจเชิญแพทย์มาสอนเป็นพิเศษ

ชลิต แนวพนิช (ชลิต แนวพนิช 2516 : 26) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ ผู้สอนเพศศึกษาว่าควร เป็นครูที่ได้รับการฝึกฝนในด้านนี้มาก่อน ทั้งเวลาก่อนสอนและการ ฝึกอบรมระหว่างสอน

เดชา สุขารมย์ (เดชา สุขารมย์ 2518 : 9) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับ ครูผู้สอนเพศศึกษาว่า ควรเป็นแพทย์ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญโดยเฉพาะ

สรุปได้ว่าผู้สอนเพศศึกษานั้นควรจะเป็นครู แต่ต้องเป็นผู้ที่ได้รับการอบรม ได้รับการฝึกฝนทางด้านเพศศึกษามาก่อนเป็นอย่างดี เป็นผู้ที่มีความมั่นใจในตัวเองที่จะสอน และ รู้เรื่องเพศศึกษา เข้าใจเด็ก เป็นกันเองกับเด็ก รู้จักเลือกบทเรียนให้เหมาะสมกับเด็กและมีเจตคติที่ดีต่อการสอนเพศศึกษา

อุปกรณ์การสอนเพศศึกษา

ชลิต แนวพนิช (ชลิต แนวพนิช 2516 : 26) ได้เสนอแนะว่า เมื่อมีเด็ก สนใจเรียนวิชานี้มาก ๆ ควรจะใช้อุปกรณ์การสอนช่วยบ้าง เช่น แผนภูมิ เทปบันทึกเสียง แผ่นเสียง ภาพยนตร์ ภาพนิ่ง โปสเตอร์ หุ่นจำลอง คำรา และหนังสืออ้างอิง รวมทั้ง ครูมือครู

เลสเตอร์ ดี. โคร และ แอร์ลิก โคร (Crow and Crow. 1958 : 159) กล่าวว่า อุปกรณ์ในการเรียนเพศศึกษา ได้แก่ หนังสือพิมพ์ รูปภาพ ภาพเคลื่อนไหว ภาพยนตร์ วิดีโอ โทรทัศน์ และหนังสือเกี่ยวกับเพศศึกษาโดยเฉพาะ

เสนอ อินทรสุขศรี (เสนอ อินทรสุขศรี 2509 : 64) มีความเห็นเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาว่าควรจะมีการใช้อุปกรณ์การสอนด้วย

สวัสดิ์ จงกล (สวัสดิ์ จงกล 2522 : 46) ได้กล่าวว่าอุปกรณ์การสอน เพศศึกษาเป็นสิ่งที่จำเป็นเพราะจะช่วยให้ผู้สอนสอนด้วยความสบายใจ ผู้เรียนเข้าใจง่าย

และถูกต้อง เช่น แผนภูมิ ภาพพลิก ภาพยนตร์ slide แผ่นโปสเตอร์ ควรจะผลิตอุปกรณ์การสอนเหล่านี้ให้มีหลาย ๆ เรื่อง หลายรูปแบบ ให้อุปกรณ์เลือกใช้ได้ตามความเหมาะสม

สุชาติ โสภประยูร และ วรณี โสภประยูร (สุชาติ โสภประยูร และ วรณี โสภประยูร 2521 : 211) ได้เสนอแนะว่าในการใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนบทเรียนเพศศึกษานั้น อาจจะเป็นชนิดเดียวกันกับอุปกรณ์ที่ใช้สอนวิชาต่าง ๆ โดยครูจำเป็นต้องคัดแปลงลักษณะหรือรายละเอียดมาให้เหมาะสมกับบทเรียนเพศศึกษาบ้าง ชนิดของอุปกรณ์เหล่านี้ได้แก่

1. ตำราและหนังสือประกอบการเรียน
2. จุลสารและใบปลิว
3. หนังสือพิมพ์ วารสาร และนิตยสาร
4. ภาพโฆษณา
5. ภาพพลิก ภาพชุด และสมุดภาพ
6. ภาพสเก็ตช์ ภาพถ่าย
7. ภาพกล
8. แผนภูมิ กราฟ
9. การ์ตูน
10. ของจริง ของตัวอย่าง หุ่นจำลอง
11. วิทนาการ
12. นิทาน เพลง
13. เครื่องบันทึกเสียง วิดีโอ และโทรทัศน์
14. ภาพยนตร์ ภาพสไลด์ และฟิล์มสตริป

จากความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนเพศศึกษาของบุคคลต่าง ๆ สรุปได้ว่าอุปกรณ์การสอนเพศศึกษามีความสำคัญมาก เพราะจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจง่าย และถูกต้องตามที่ผู้สอนต้องการ และเราสามารถคัดแปลงจากอุปกรณ์การสอนวิชาอื่น ๆ มาใช้ในการสอนเพศศึกษาได้ โดยครูจะต้องรู้จักคัดแปลงให้เหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน และเหมาะสมกับบทเรียนเพศศึกษาด้วย

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลงานวิจัยต่างประเทศ

เกอร์นีย์ (Gurney. 1966 : 1197 - B) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การยอมรับ การจัดนักเรียนเข้าเรียนตามระดับคะแนน และการจัดชั้นเรียน สำหรับวิชาเพศศึกษา ผู้วิจัย ได้แบ่งกานิยามในเรื่องเพศออกเป็น 8 ข้อใหญ่ แล้วนำเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ไปสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีอาชีพแตกต่างกัน 6 อาชีพ ได้แก่ แพทย์ นักการศึกษาสาขาประถมศึกษา (Elementary Educators) นักการศึกษาสาขามัธยมศึกษา (Secondary Educators) นักสังคมสงเคราะห์ เสมียนพนักงาน และนักกฎหมาย ซึ่งบุคคลดังกล่าวได้ประสบปัญหาเรื่อง เพศมาก่อน ผลการวิจัยพบว่า

1. โรงเรียนควรรับผิดชอบในการสอนเพศศึกษา
2. การสอนเพศศึกษาควรจะมีการวางแผนต่อเนื่องกัน
3. ควรเริ่มสอนเพศศึกษา ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นต้นไป
4. การสอนเพศศึกษา ควรจะสอนรวมกันทั้งชายและหญิง นอกจากบางเรื่อง เท่านั้น เช่น การมีประจำเดือน การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง และการเปลี่ยนแปลง ทางเพศของวัยรุ่น
5. เรื่องที่ไม่ควรสอนในชั้นเรียน ได้แก่ เรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิธีสำเร็จความใคร่ ด้วยตนเอง และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์

วาเรน อาร์ จอห์นสัน และมาร์กาเรต ชูท (Johnson and Schutt. 1966 : 64 - 67) ได้ทำการวิจัยเรื่องทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการสอน เพศศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 1,500 คน ทั้งชายหญิง ผลการวิจัยปรากฏว่า ผู้บริหารร้อยละ 90 เห็นด้วยว่าควรจัดสอนเพศศึกษาในโรงเรียนและมีข้อเสนอแนะว่าไม่ควรสอนแต่เรื่องการสัมพันธ์เท่านั้น ควรจะสอนเรื่องต่าง ๆ ที่ทำให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อเรื่องเพศ และในการสอนควรคำนึงถึงศีลธรรมอันดีด้วย และให้ความคิดเห็นว่าการที่ทางโรงเรียนต่าง ๆ ยังมิได้จัดสอนเพศศึกษาขึ้นนั้นเป็นเพราะว่าขาดครูผู้ทรงคุณวุฒิและยังเกรงต่อปฏิกิริยาของชุมชนหากจัดสอนเพศศึกษาขึ้นในโรงเรียนของตน

วอลเตอร์ จี. แมคอินไทร์ (McIntire. 1969 : 183 - 185) ได้ทำการวิจัยเรื่องทัศนคติของครูใหญ่ในรัฐคอนเนตทิคัต เกี่ยวกับการศึกษาชีวิตครอบครัวในสหรัฐอเมริกา ประชากรคือครูใหญ่โรงเรียนมัธยม และโรงเรียนทางศาสนาที่สอนวิชาชีวิตทั้งหมด ในปี ค.ศ. 1967 จำนวน 515 คน โดยการใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนมาก ร้อยละ 80 เห็นด้วยกับการที่โรงเรียนจะสอนชีวิตครอบครัว หรือเพศศึกษา และข้อที่เห็นด้วยมากที่สุดคือ การสอนชีวิตครอบครัวหรือเพศศึกษา จะต้องสอนต่อเนื่องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันตั้งแต่ชั้นอนุบาล จนถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

คิลเมอร์ บอมเปียน (Pomplian. 1970 : 3711 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ความรู้ และเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หก ผู้ปกครอง และครูเกี่ยวกับโครงการเพศศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา โดยมียุคมุ่งหมายเพื่อรวบรวมและวิเคราะห์ความรู้ต่าง ๆ ที่มีประโยชน์ในการพัฒนาโปรแกรมเพศศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา โดยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หก ผู้ปกครองและครู จำนวน 62 คน ตอบแบบสอบถามก่อนที่จะให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา และเมื่อนักเรียนได้เรียนเพศศึกษาจากโปรแกรมเพศศึกษาแล้วสามปี ก็ให้ตอบแบบสอบถามชุดเดิมอีก ผลการวิจัยพบว่าในตอนแรกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หกส่วนใหญ่มีความรู้ไม่ค่อยถูกต้องเกี่ยวกับเพศศึกษา แต่หลังจากได้เรียนเพศศึกษาแล้วนักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษากว้างขวางขึ้น นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อโปรแกรมนี้ เด็กชายมีลักษณะเปิดเผยที่จะหาความรู้มากกว่าเด็กหญิง นักเรียนส่วนมากต้องการเรียนโดยแยกเพศ และไม่ต้องการให้ผู้ปกครองเข้าเยี่ยมชั้นเรียน ผู้ปกครองต้องการให้เด็กศึกษาเรื่องเพศ และเห็นว่าโรงเรียนเป็นสถาบันที่ดีที่สุดที่จะให้ความรู้แก่เด็กนักเรียน

ลิน (Lin. 1973 : 462 - 465) ได้วิจัยเรื่องความคิดเห็นของบิดามารดาที่มีต่อการนำเอาเพศศึกษามารรจไว้ในหลักสูตร โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็น ส่งทางไปรษณีย์ จำนวน 600 ชุด ได้รับแบบสอบถามคืนมา 277 ชุด ผลการวิจัยพบว่า

1. บิดามารดา ร้อยละ 85 จะอนุญาตให้เด็กเรียนเพศศึกษาในโรงเรียน ถ้าโรงเรียนมีการสอนเพศศึกษา

2. บิดามารดาสนับสนุนให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน

3. บิดามารดาที่เห็นด้วย และมีทัศนคติที่ดีต่อเรื่องเพศ มักจะมองเรื่องเพศศึกษาในแง่จริยศึกษา และศีลธรรมด้วย

4. บิดามารดามีความคิดเห็นว่า ครูที่จะสอนเพศศึกษานั้นจะต้องเป็นทั้งผู้ที่ชี้ทางที่ถูกต้อง และขณะเดียวกันมักจะต้องเป็นผู้คอยควบคุมสอดส่องดูแลในสิ่งที่ไม่ถูกต้องด้วย

เบอร์รี่ (Berry. 1974 : 4118 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมใน Dade County จำนวน 59 โรงเรียน เมื่อผู้บริหารและผู้จัดการร่างหลักสูตรเพศศึกษาได้ส่งคำตอบมาแล้ว ผลปรากฏว่า

1. โรงเรียนส่วนใหญ่สอนวิชาเพศศึกษาแทรกกับวิชาต่าง ๆ บละทางโรงเรียนมีวิชานั่งกับซึ่งบางวิชาที่มีวิชาเพศศึกษารวมอยู่ด้วย
2. การสอนเพศศึกษาเป็นความรับผิดชอบของโรงเรียน และส่วนใหญ่ยินดีจัดโปรแกรมเพศศึกษาในโรงเรียน แต่บางแห่งไม่ได้จัดสอนเพราะขาดบุคลากรด้านนี้
3. การก่อตั้งโครงการสอนเพศศึกษา ควรร่วมมือกันทุกฝ่าย ทั้งผู้ปกครอง นักเรียน ผู้บริหารโรงเรียน และชุมชนนั้น
4. เจตคติของชุมชนเป็นตัวกำหนดประสิทธิภาพการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน
5. ล้อมวลชนต่าง ๆ มีผลต่อเจตคติด้านเพศศึกษาของนักเรียน
6. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าเรียนในวิทยาลัย ในระดับนั้นปริญญาตรีที่จัดสอนวิชาเพศศึกษา
7. ในการสอนเพศศึกษานั้นควรเก็บข้อเท็จจริงในเรื่องก่านิยม และเจตคติที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

ผลงานวิจัยในประเทศ

ชวน กลสิกร (ชวน กลสิกร 2515 : 56 - 58) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีต่อการสอนเพศศึกษา จำนวน 350 คน โภมิใช่แบบสอบถาม ผลการวิจัย พบว่า

1. ครูใหญ่โดยส่วนรวมเห็นด้วยกับเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1.1 เรื่องความหมายและความสำคัญของเพศศึกษา ครูใหญ่โดยส่วนรวมเห็นว่าเพศศึกษาช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจและมีทัศนคติที่ดีใน เรื่องธรรมชาติของเพศและพฤติกรรมระหว่างเพศ การเรียนเพศศึกษาจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้อย่างมีความสุข กว่า มุ่งหมายส่วนหนึ่งของการสอนเพศศึกษาก็เพื่อจะเตรียมตัวเด็กให้เป็นสามีและภรรยาที่ดีในอนาคต และความรู้เรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมดาของคนเรา ดังนั้นครูจึงควรสอนเพศศึกษาได้อย่างเปิดเผย

1.2 เรื่องหลักสูตรเพศศึกษาครูใหญ่โดยส่วนรวมเห็นว่า ควรจัดหลักสูตรเพศศึกษาให้มีเนื้อหาทางด้านสังคม วัฒนธรรมและศีลธรรมให้มากพอ ๆ กับทางด้านกายวิภาค และสรีรวิทยาและโรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดควรสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นต้นไป

1.3 เรื่องการจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษาครูใหญ่โดยส่วนรวมเห็นว่า การสอนเพศศึกษาในชั้นประถมศึกษาตอนต้น ไม่จำเป็นต้องแยกสอนเฉพาะนักเรียนชายหรือนักเรียนหญิง และในปัจจุบันก็มีการเรียนการสอนเพศศึกษาอยู่ในโรงเรียนบ้างแล้ว แต่ท่านคิดว่าควรจัดให้มีการเรียนการสอนเพิ่มมากขึ้น

1.4 เรื่องวิธีสอนเพศศึกษาครูใหญ่โดยส่วนรวมเห็นว่า ในโรงเรียนสหศึกษา ควรจัดให้นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีโอกาสเรียนและเล่นร่วมกันโดยไม่มีการแยกเพศ และในโรงเรียนสหศึกษา นักเรียนจะไ้ประโยชน์ จากการเรียนรู้เรื่องเพศดีกว่าโรงเรียนที่มีเฉพาะนักเรียนชายหรือนักเรียนหญิง

1.5 เรื่องครูผู้สอนเพศศึกษาครูใหญ่โดยส่วนรวมเห็น ว่า โดยทั่วไปครูที่แต่งงานแล้วย่อมสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครูที่ยังเป็นโสด และแพทย์หรือพยาบาลย่อมสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครูเพราะมีความรู้ในเรื่องเพศดีกว่า

1.6 เรื่องอุปกรณ์การสอนเพศศึกษาครูใหญ่โดยส่วนรวมเห็นว่า ควรจัดให้นักเรียนทำสวนกร้วและเลี้ยงสัตว์ เพื่อจะได้สังเกตการเจริญเติบโตและการแพร่พันธุ์ และการพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ เช่น ไปชมสวนสัตว์ จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องเพศดีขึ้น

1.7 เรื่องความร่วมมือของชุมชน ครูใหญ่โดยส่วนรวมเห็นว่า โครงการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ควรจะได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชนเป็นอย่างดี และในปัจจุบันหนังสือพิมพ์และภาพยนตร์มีแนวโน้มที่จะทำให้ประชาชนเห็นว่าเพศศึกษาเป็นเรื่องหยาบโหลและน่ารังเกียจ

2. เรื่องที่ครูใหญ่ที่มีอายุตั้งแต่ ป.ม. หรือเทียบเท่าขึ้นไปกับครูใหญ่ที่มีอายุน้อยกว่า ป.ม. หรือเทียบเท่าลงมา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 คือ ความมุ่งหมายส่วนหนึ่งของการสอนเพศศึกษา ก็เพื่อจะเตรียมตัวเด็กให้เป็นสามีหรือภรรยาที่ดีในอนาคต ผู้ประพาศิตทางด้านอาชญากรรมทางเพศ มักเป็นผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษาอบรมเกี่ยวกับเรื่องเพศมาก่อน การจัดสอนเพศศึกษาแยกออกมาเป็นวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ ไม่ควรสอนสอดแทรกเข้าไปในวิชาอื่น ๆ ในชั้นประถมศึกษาครูอาจจะสอนเพศศึกษาโดยการ เปรียบเทียบกับการแพร่พันธุ์ของพืชและสัตว์ ครูที่จะให้ทำการสอนเพศศึกษาอาจจะ เป็นครูที่สอนวิชาหนึ่งก็ได้ และการใช้อุปกรณ์การสอนเพศศึกษาของครูจะช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจดียิ่งขึ้น

3. ครูใหญ่โดยส่วนรวมไม่เห็นด้วยในเรื่อง นักเรียนอาจจะได้รับความรู้เรื่องเพศมาจากหลายแหล่งด้วยกันอย่างเพียงพอแล้วโรงเรียนจึงไม่จำเป็นต้องสอนเพศศึกษาก็ได้ โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นต้นไป และครูควรแนะนำให้นักเรียนหาความรู้เรื่องเพศจากวิทยุ โทรทัศน์และหนังสือพิมพ์หรือเอกสารต่าง ๆ

4. เรื่องที่ครูใหญ่ที่มีประสบการณ์ในการเป็นครูมากกว่า 20 ปีขึ้นไป กับครูใหญ่ที่มีประสบการณ์ในการเป็นครูตั้งแต่ 20 ปีลงมา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 คือ ผู้ประพาศิตทางด้านอาชญากรรมทางเพศมักเป็นผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษาอบรมเกี่ยวกับเรื่องเพศมาก่อน ถ้าโรงเรียนได้เชิญวิทยากรมาบรรยายความรู้เรื่องเพศเป็นครั้งคราวแล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องจัดสอนเพศศึกษาในโรงเรียน โดยทั่ว ๆ ไปครูที่แต่งงานแล้วจะสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครูที่ยังเป็นโสด แพทย์หรือพยาบาลย่อมสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครู เพราะมีความรู้ในเรื่องเพศดีกว่า และในปัจจุบันหนังสือพิมพ์และภาพยนตร์มีแนวโน้มที่จะทำให้ประชาชนเห็นว่าเพศศึกษา เป็นเรื่องหยาบโหลและน่ารังเกียจ

นิยม ฉิมตระกูล (นิยม ฉิมตระกูล 2518 : 81 - 83) พิเชฐ ศรีวรกุล (พิเชฐ ศรีวรกุล 2518 : 77 - 78) และ สัรารัญ เพชรจอม (สัรารัญ เพชรจอม 2518 : 77 - 78) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ในส่วนกลางที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาร่วมกันเป็นโครงการโดย นิยม ฉิมตระกูล ใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สามในโรงเรียนสาธิต พิเชฐ ศรีวรกุล ใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ในโรงเรียนรัฐบาล และสัรารัญ เพชรจอม ใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สามในโรงเรียนราษฎร์ ผลการวิจัยของทุกกลุ่มทั้งสาม ปรากฏผลสอดคล้องกันดังนี้

1. ความคิดเห็นในเรื่องผู้สอนเพศศึกษา พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นว่าการที่สอนเพศศึกษากวามีความรู้เรื่องเพศศึกษาเป็นอย่างดี เป็นอันดับหนึ่ง
2. ความคิดในเรื่องหลักสูตรเพศศึกษา พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นว่าการสอนเรื่องการเปลี่ยนแปลงของร่างกายและจิตใจเป็นอย่างดีเข้าสู่วัยรุ่น เป็นอันดับหนึ่ง
3. ความคิดเห็นในเรื่องการจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นว่าการใช้คำศัพท์เกี่ยวกับอวัยวะเพศให้เหมาะสม ถูกต้องกับวัยของนักเรียน เป็นอันดับหนึ่ง
4. ความคิดเห็นในเรื่องวิธีสอนและอุปกรณ์การสอนเพศศึกษา พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นว่าการในบางโอกาสโรงเรียนควรเชิญแพทย์หรือพยาบาลมาให้ความรู้ กำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาทางเพศ เป็นอันดับหนึ่ง
5. ความคิดเห็นในเรื่องความร่วมมือชุมชนในการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนควรได้รับความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ เช่น จิตแพทย์ แพทย์ นักสังคมสงเคราะห์ พยาบาล ฯลฯ เป็นอันดับหนึ่ง
6. ความคิดเห็นในเรื่องเนื้อหาวิชาเพศศึกษาที่ควรรู้เฉพาะนักเรียนชาย พบว่า นักเรียนชายมีความคิดเห็นว่าการสอนเรื่องโหนและอันตรายจากการไปเที่ยวหญิงโสเภณี เป็นอันดับหนึ่ง

7. ความคิดเห็นในเรื่องเนื้อหาวิชาเพศศึกษาที่ควรรู้เฉพาะนักเรียนหญิง พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นว่า ควรสอนเรื่องการมีระดู และการปฏิบัติที่ถูกต้องระหว่างการมีระดูเป็นอันดับหนึ่ง

อาภาพร สุขาวษ์ (อาภาพร สุขาวษ์ 2520 : 82 - 83) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดชลบุรีที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 453 คน เป็นนักเรียนชาย 230 คน และนักเรียนหญิง 223 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ซึ่งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีทัศนคติต่อการให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนชาย มีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาดีกว่าทัศนคติของนักเรียนหญิง ส่วนความคิดเห็นที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษามีดังนี้

1. ความคิดเห็นในเรื่องความมุ่งหมายในการจัดสอนเพศศึกษา พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นว่าควรจัดสอนเพศศึกษา เพื่อให้มีความเข้าใจถึงความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพศ ที่จะต้องใช้ให้เกียรติ ให้ความอบอุ่น ความเอ็นดู ความสงสาร เมตตา ปราณี และการเข้าใจกันและกัน ตลอดจนมารยาทในสังคมที่จะต้องปฏิบัติต่อกันเป็นอันดับหนึ่ง

2. ความคิดเห็นในเรื่องหลักสูตรวิชาเพศศึกษา พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นในเรื่อง ควรสอนเรื่อง มารยาท ศีลธรรม จรรยา อันควรประพฤติ ของชาย หญิงในการคบหาสมาคมซึ่งกันและกัน เป็นอันดับหนึ่ง

3. ความคิดเห็นของนักเรียน ในเรื่องผู้สอนเพศศึกษา พบว่านักเรียนเห็นว่าผู้สอนเพศศึกษา ควรเป็นครูอันดับหนึ่ง

4. ความคิดเห็นของนักเรียน ในเรื่องการจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา พบว่านักเรียนเห็นว่าควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่มัธยมศึกษาตอนต้นเป็นอันดับหนึ่ง

5. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่อง วิธีสอน อุปกรณ์และการวัดผล พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นว่าการสอนเพศศึกษาควรใช้ ภาพยนตร์ สไลด์ โทรทัศน์ ภาพถ่าย แผนภูมิ หุ่นจำลองประกอบการสอนเป็นอันดับหนึ่ง

ถวัลย์ รักศีล (ถวัลย์ รักศีล 2522 : ฉ) ได้ทำการวิจัยเรื่องทัศนะของผู้ปกครองนักเรียนและครูโรงเรียนราษฎร์ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญในกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการนำเพศศึกษามาสอนในโรงเรียน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากผู้ปกครองนักเรียน 168 คน และครู 167 คน ผลการวิจัยพบว่า ทั้งผู้ปกครองและครู มีทัศนคติต่อการนำเพศศึกษามาสอนในโรงเรียนไปในเชิงนิยาม โดยผู้ปกครองมีระดับความคิดเห็น 3.75 และครูมีค่าระดับความคิดเห็น 3.82

พิชัย ผดุงรัตน์ (Padoongrut. 1980 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษา ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อเพศศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี ปีสุดท้าย วิชาเอกสุขศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งได้ทำการศึกษากับนักศึกษาวิทยาเขตประสานมิตร และวิทยาเขตพลศึกษาในปีการศึกษา 2521 จำนวน 360 คน โดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยจากการเปรียบเทียบระดับความรู้ของนิสิตปรากฏว่านิสิตที่มีความรู้เรื่องเพศศึกษามากจะมีทัศนคติที่ดีต่อเพศศึกษาดีกว่านิสิตที่มีความรู้เรื่องเพศศึกษาน้อยกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จกมล นาวิริญ (จกมล นาวิริญ 2525 : 120 - 123) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสนใจทางด้านเพศศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หกในโรงเรียนทดลอง กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมปีที่หก จำนวน 434 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมีความสนใจทางด้านเพศศึกษาในระดับปานกลางโดยสนใจหมวดชีวิตครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง และสนใจหมวดกิจกรรมที่ทำให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาเป็นอันดับสุดท้าย

2. นักเรียนสนใจหัวข้อเรื่องการมีความรักมากที่สุด รองลงมาสนใจหัวข้อการสืบพันธุ์ของมนุษย์ วิธีการที่จะทำให้ครอบครัวมีความสุข การมีประจำเดือน การมีน้ำอสุจิ และกะเทย ตามลำดับ

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ น่าจะมีความคิดเห็นที่สนับสนุนให้มีการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา และจากงานวิจัยที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่าก้าวแรกเกี่ยวกับอายุ ประสพการณ์ในการทำงาน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดทั่วประเทศ จำนวน 73 คน และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอทั่วประเทศ จำนวน 693 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ซึ่งผู้ศึกษาได้ดำเนินการให้กลุ่มตัวอย่างกระจายไปทั่วประเทศ จึงได้สุ่มโดยอาศัยการแบ่งเขตการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ 2526 : ไม่มีเลขหน้า) ที่ได้แบ่งไว้ 12 เขต แล้วสุ่มโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยสุ่มหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอมาร้อยละ 40 และสุ่มผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดมาร้อยละ 90 ทั้งนี้เพราะจำนวนผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดมีจำนวนน้อย ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอจำนวน 277 คน และได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดจำนวน 66 คน ดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนผู้อำนวยความสะดวกการประถมศึกษาจังหวัดและหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ

เขตการศึกษา	จำนวนผู้อำนวยความสะดวกการประถมศึกษาจังหวัด		จำนวนหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ	
	จำนวนทั้งหมด	จำนวนที่ส่งมา	จำนวนทั้งหมด	จำนวนที่ส่งมา
1	6	5	26	10
2	4	4	34	14
3	5	5	62	25
4	5	5	28	11
5	6	5	45	18
6	7	6	61	24
7	8	7	69	28
8	8	7	81	32
9	5	5	77	31
10	7	6	83	33
11	5	5	75	30
12	7	6	52	21
รวม	73	66	693	277

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ลักษณะของเครื่องมือ เป็นแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของการสอนเพศศึกษา มีลักษณะเป็นแบบ

มาตราส่วนประเมินค่า ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ช่อง สร้างตามแบบของลิเคิร์ท (Likert)

ซึ่งมีหัวข้อที่ต้องการถามดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของเพศศึกษา
2. การจัดและการดำเนินการสอนเพศศึกษา
3. หลักสูตร เพศศึกษา
4. ผู้สอนเพศศึกษา
5. วิธีสอนเพศศึกษา
6. อุปกรณ์การสอนเพศศึกษา
7. ความร่วมมือของชุมชน

เกณฑ์ในการให้คะแนนของเครื่องมือ

ได้มีการกำหนดวิธีการและเกณฑ์ในการให้คะแนนโดยใช้วิธีตรวจให้คะแนนตาม
น้ำหนักสมมุติของตัวเลือกที่เป็นคำตอบในแต่ละข้อโดย

ถ้าข้อความที่มีความหมายเป็นไปในทางบวกให้คะแนนดังนี้

1. คำตอบว่า เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ค่าน้ำหนัก 5	คะแนน
2. คำตอบว่า เห็นด้วย	ให้ค่าน้ำหนัก 4	คะแนน
3. คำตอบว่า ไม่แน่ใจ	ให้ค่าน้ำหนัก 3	คะแนน
4. คำตอบว่า ไม่เห็นด้วย	ให้ค่าน้ำหนัก 2	คะแนน
5. คำตอบว่า ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ค่าน้ำหนัก 1	คะแนน

ถ้าข้อความที่มีความหมายเป็นไปในทางลบให้คะแนนดังนี้

1. คำตอบว่า เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ค่าน้ำหนัก 1	คะแนน
2. คำตอบว่า เห็นด้วย	ให้ค่าน้ำหนัก 2	คะแนน
3. คำตอบว่า ไม่แน่ใจ	ให้ค่าน้ำหนัก 3	คะแนน
4. คำตอบว่า ไม่เห็นด้วย	ให้ค่าน้ำหนัก 4	คะแนน
5. คำตอบว่า ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ค่าน้ำหนัก 5	คะแนน

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

วิธีสร้างเครื่องมือได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ในเรื่องของการสร้างแบบสอบถาม
2. ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพนกีเกมา
3. ลงมือสร้างแบบสอบถามโดยรวบรวมข้อเท็จจริงจากหนังสือ และเอกสารที่

เกี่ยวข้องเป็นแนวในการสร้าง และดัดแปลงจากแบบสอบถามของ บรรเทา อุทัยทัศน์

(บรรเทา อุทัยทัศน์ 2514 : 184) และ ชวน กลสิกร (ชวน กลสิกร 2515 : 73)

ได้แบบสอบถาม 1 ฉบับ จำนวน 100 ข้อ

4. นำร่างแบบสอบถาม เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำเพิ่มเติม
5. หาคูณภาพของเครื่องมือ

5.1 การหาความเที่ยงตรง โดยการนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ
ตรวจสอบ และช่วยแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสม

5.2 การหาค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถาม นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว
ไปทดลองใช้กับผู้ดำเนินการการประถมศึกษาจังหวัด และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอใน
เขตการศึกษา 6 และเขตการศึกษา 7 ที่ไม่ไปกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 120 คน แล้วนำมา
วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกโดยวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามเป็นรายข้อ โดย
ใช้ $t - test$ (Edwards. 1958 : 104) นำผลการวิเคราะห์การคัดเลือกเฉพาะ
ข้อที่มีค่าอัตราส่วนวิกฤตที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ถ้า $t = 1.75$ ขึ้นไปถือว่าใช้ได้

5.3 การหาความเชื่อมั่น โดยนำแบบสอบถามที่หาค่าอำนาจจำแนกแล้ว
มาหาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ($\alpha - Coefficient$) ของครอนแบ็ก
(Cronbach. 1970 : 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9563 ซึ่งเป็นค่าความเชื่อมั่น
ที่สูงพอที่จะนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

1. ขอหนังสือจากผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดอุทัยธานี เพื่อขอความอนุเคราะห์แจ้งและขอความร่วมมือไปยังกลุ่มตัวอย่าง ในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าว

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการส่งแบบสอบถามโดยทางไปรษณีย์ พร้อมกับส่งซอง ซึ่งเจ้าหน้าที่ของถึงตัวผู้วิจัย และติดแสตมป์เรียบร้อย เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามส่งกลับคืนทางไปรษณีย์ ซึ่งได้คืนมาเป็นผู้ดำเนินการการประถมศึกษาจังหวัด จำนวน 52 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 78.78 เมื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ในกรตอบแบบสอบถาม พบว่าแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 49 ฉบับ และแบบสอบถามของหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอได้คืนมาจำนวน 256 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 92.41 เมื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ในการตอบ พบว่ามีแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 250 ฉบับ

3. ตรวจให้คะแนนแบบสอบถามที่สมบูรณ์ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และแยกตามตัวแปรที่จะศึกษา แล้วดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

วิธีการจัดทำกับข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้น ๆ ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ
2. นำแบบสอบถามมาแยกตามตัวแปรที่ศึกษา
3. นำแบบสอบถามมาแจกแจงค่าของคะแนน ซึ่งได้ตรวจให้คะแนนทุกข้อโดยใช้เกณฑ์ดังนี้

3.1 ข้อที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

ถ้าตอบว่า เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน
ถ้าตอบว่า เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ถ้าตอบว่า ไม่แน่ใจ	ให้	3	คะแนน
ถ้าตอบว่า ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ถ้าตอบว่า ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

3.2 ข้อที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

ถ้าตอบว่า เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 1 คะแนน
ถ้าตอบว่า เห็นด้วย	ให้ 2 คะแนน
ถ้าตอบว่า ไม่แน่ใจ	ให้ 3 คะแนน
ถ้าตอบว่า ไม่เห็นด้วย	ให้ 4 คะแนน
ถ้าตอบว่า ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 5 คะแนน

4. การอ่านค่าความสำคัญ หรือคะแนนที่หาไปแล้วจะมีความหมายดังต่อไปนี้

ค่าความสำคัญเท่ากับ 5 หมายถึง การมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

มีคะแนนรวมระหว่าง 360 - 400 คะแนน

ค่าความสำคัญเท่ากับ 4 หมายถึง การมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยมีคะแนนรวม

ระหว่าง 280 - 359 คะแนน

ค่าความสำคัญเท่ากับ 3 หมายถึง การมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยปานกลาง

มีคะแนนรวมระหว่าง 200 - 279 คะแนน

ค่าความสำคัญเท่ากับ 2 หมายถึง การมีความคิดเห็นที่ไม่เห็นด้วยมีคะแนนรวม

ระหว่าง 120 - 199 คะแนน

ค่าความสำคัญเท่ากับ 1 หมายถึง การมีความคิดเห็นที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

มีคะแนนรวมระหว่าง 40 - 119 คะแนน

5. การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ โดยวิธีหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (s) ของคะแนนความคิดเห็นของผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ที่มีต่อเพิกถอนในระดับประถมศึกษาตามเกณฑ์ค่าความสำคัญของคะแนน เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1

6. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปร 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระจากกันใช้การทดสอบค่าที่ ($t - test$) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2, 3, 5, 6 และ 10

7. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม
ใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนมี 1 ตัวประกอบ (One - Way - Analysis of
variance) เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 4, 7, 8 และ 9

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าคะแนนเฉลี่ย โดยใช้สูตร

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n} \quad (\text{ชูศรี วงศ์วิริยะ 2527 : 40})$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร

$$s = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}} \quad (\text{ชูศรี วงศ์วิริยะ 2527 : 74})$$

เมื่อ s แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

$\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum x)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2. หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามใช้อัตราส่วนวิกฤต t - test

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}} \quad (\text{Edward. 1958 : 104})$$

- เมื่อ
- t แทน ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนในแต่ละข้อของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ
 - n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ
 - $\bar{X}_H$ แทน คะแนนเฉลี่ยของคะแนนคำตอบในแต่ละข้อของกลุ่มสูง
 - $\bar{X}_L$ แทน คะแนนเฉลี่ยของคะแนนคำตอบในแต่ละข้อของกลุ่มต่ำ
 - S_H^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนในแต่ละข้อของกลุ่มสูง
 - S_L^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนในแต่ละข้อของกลุ่มต่ำ

3. การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right) \quad (\text{Cronbach. 1970 : 161})$$

- เมื่อ
- α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
 - k แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 - S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมของแบบสอบถาม
 - $\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถามแต่ละข้อ

4. ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปร 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระจากกัน
ซึ่งใช้ทดสอบสมมุติฐานข้อ 2, 7 และ 12 โดยวิธีใช้สูตร t - test

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}} \quad (\text{ชูศรี วงศ์รัตนะ 2527 : 177})$$

เมื่อ t แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน t - distribution

$\bar{x}_1, \bar{x}_2$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม

s_1^2, s_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม

n_1, n_2 แทน จำนวนคะแนนในกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม

5. ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม ซึ่งใช้
ทดสอบสมมุติฐานข้อ 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10 และ 11 โดยวิธีใช้สูตร F - test

$$F = \frac{MS_B}{MS_W} \quad (\text{ชูศรี วงศ์รัตนะ 2527 : 249})$$

เมื่อ F แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน F - distribution

MS_B แทน ค่า Mean Square ระหว่างกลุ่ม

MS_W แทน ค่า Mean Square ภายในกลุ่ม

ซึ่งถ้าหากพบว่า ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะตรวจสอบ
ความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี นิวแมน - กูลส์ (Newman - Keuls Method)

$$q \sqrt{\frac{MS_W}{n}} \quad (\text{ชูศรี วงศ์รัตนะ 2527 : 268})$$

เมื่อ	q	แทน q - Statistic
	MS_w	แทน ค่า Mean Square ภายในกลุ่ม
	n	แทน จำนวนคะแนนในแต่ละกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เท่ากัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{x}$	แทน ค่าเฉลี่ย
s	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
s^2	แทน ความแปรปรวน
t	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
F	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F - distribution
SS	แทน Sum - Square
MS	แทน Mean - Square
df	แทน Degree of freedom

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 วิเคราะห์สถานการณ์โดยทั่วไปของผู้ดำเนินการการประถมศึกษาจังหวัด และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ โดยแจกแจงความถี่เป็นร้อยละและเสนอเป็นตาราง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ดำเนินการการประถมศึกษา จังหวัด และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีต่อเขตศึกษาในระดับประถมศึกษา โดยมี ขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

2.1 วิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ดำเนินการการประถมศึกษา จังหวัดและหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ที่มีต่อเขตศึกษาในระดับประถมศึกษาโดยทั่วไป

2.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้ดำเนินการการประถมศึกษา จังหวัด กับความคิดเห็นหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีต่อเขตศึกษาในระดับประถมศึกษา

2.3 ทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาของผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด ที่มีอายุอยู่ในกลุ่มอายุไม่เกิน 40 ปี และอายุ 51 ปีขึ้นไป

2.4 ทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาของผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน คือไม่เกิน 5 ปี, 6 - 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป

2.5 ทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาของผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดที่มีระดับการศึกษาต่างกันคือ ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

2.6 ทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาของผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดที่มีพื้นฐานวิชาเอกต่างกันคือ บริหาร การศึกษา และเอกอื่น ๆ

2.7 ทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาของหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีอายุต่างกันคือ ไม่เกิน 40 ปี, 41 - 50 ปี และ 51 ปีขึ้นไป

2.8 ทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาของหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันคือ ไม่เกิน 5 ปี, 6 - 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป

2.9 ทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาของหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีระดับการศึกษาต่างกันคือ ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

2.10 ทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาของหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีพื้นฐานวิชาเอกต่างกันคือ วิชาเอก บริหารการศึกษา และวิชาเอกอื่น ๆ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 จากการวิเคราะห์แบบสอบถามที่ 1 ซึ่งเป็นแบบสอบถามรายละเอียดของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามตัวแปรที่ต้องการศึกษาดังนี้

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ				ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด			
	จำนวน	ร้อยละ	$\bar{x}$	s	จำนวน	ร้อยละ	$\bar{x}$	s
ไม่เกิน 40 ปี	43	17.2			23	46.9		
41 - 50 ปี	121	48.4						
51 ปีขึ้นไป	86	34.4			26	53.1		
รวม	250	100	47.16	7.3437	49	100	50.74	6.2132

จากตาราง 2 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ที่มีอายุไม่เกิน 40 ปี มีจำนวนร้อยละ 17.2 อายุ 41 - 50 ปี จำนวนร้อยละ 48.4 อายุ 51 ปีขึ้นไป มีจำนวนร้อยละ 34.4 ซึ่งมีอายุเฉลี่ย 47.16 ปี ถ้าเปรียบเบนมมาตรฐานเท่ากับ 7.3437 และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด มีอายุไม่เกิน 50 ปี มีจำนวนร้อยละ 46.9 อายุ 51 ปีขึ้นไป มีจำนวนร้อยละ 53.1 โดยมีอายุเฉลี่ย 50.74 ปี และถ้าเปรียบเบนมมาตรฐานเท่ากับ 6.2132

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ประสบการณ์ในการทำงาน	หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ		ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 5 ปี	86	34.4	27	55.1
6 - 10 ปี	62	24.8	10	20.4
11 ปีขึ้นไป	102	40.8	12	24.5
รวม	250	100	49	100

จากตาราง 3 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอมีประสบการณ์ในการทำงานไม่เกิน 5 ปี มีจำนวนร้อยละ 34.4 ประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 6 - 10 ปี มีจำนวนร้อยละ 24.8 ประสบการณ์ในการทำงาน 11 ปีขึ้นไป มีจำนวนร้อยละ 40.8 และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด มีประสบการณ์ในการทำงานไม่เกิน 5 ปี มีจำนวนร้อยละ 55.1 ประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 6 - 10 ปี มีจำนวนร้อยละ 20.4 มีประสบการณ์ในการทำงาน 11 ปีขึ้นไป มีจำนวนร้อยละ 24.5

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ		ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญตรี	26	10.4	-	-
ปริญญตรี	195	78.0	28	57.1
สูงกว่าปริญญตรี	29	11.6	21	42.9
รวม	250	100	49	100

จากตาราง 4 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญตรี มีจำนวนร้อยละ 10.4 ระดับปริญญตรี มีจำนวนร้อยละ 78.0 ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญตรี จำนวนร้อยละ 11.6 และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดที่มีการศึกษาระดับปริญญตรี มีจำนวนร้อยละ 57.1 ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญตรี มีจำนวนร้อยละ 42.9

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวิชาเอก

วิชาเอก	หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ		ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิชาเอกบริหารการศึกษา	83	33.2	25	51.0
วิชาเอกอื่น ๆ	167	66.8	24	49.0
รวม	250	100	49	100

จากตาราง 5 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ
วิชาเอกบริหารการศึกษา มีจำนวนร้อยละ 33.2 วิชาเอกอื่น ๆ มีจำนวนร้อยละ 66.8

สรุปได้ว่า ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา

2. ทดสอบความแตกต่างระหว่างความถี่เห็นของผู้บริหารการประถมศึกษาจังหวัด กับความถี่เห็นของหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา

ตาราง 6 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของผู้บริหารการประถมศึกษาจังหวัด กับความคิดเห็นของหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ

ตำแหน่ง	n	$\bar{x}$	s	t
ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด	49	3.7259	0.292	1.93
หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ	250	3.8298	0.354	

3. ทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา
ของผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด ที่มีอายุต่างกัน

ตาราง 7 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นที่มีต่อเพศศึกษา ในระดับ
ประถมศึกษาของผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดที่มีอายุต่างกัน

อายุ	n	$\bar{x}$	s	t
ไม่เกิน 50 ปี	23	2.7320	0.303	0.14
51 ปีขึ้นไป	26	3.7205	0.288	

จากตาราง 7 แสดงว่าผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดที่มีอายุต่างกัน
มีความคิดเห็นต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา ไม่แตกต่างกัน

4. ทดสอบความแตกต่างระหว่างความึกเห็นที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา
ของผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน

ตาราง 8 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความึกเห็นที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา
ของผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	0.1264	.0632	.7327
ภายในกลุ่ม	46	3.9674	.0862	
รวม	48	4.0938		

5. ทดสอบความแตกต่างระหว่างความถี่ที่เห็นที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา
ของผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ตาราง 9 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างความถี่ที่เห็นที่มีต่อเพศศึกษา ในระดับ
ประถมศึกษาของผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	n	$\bar{x}$	s	t
ปริญญาตรี	28	3.7392	0.283	1.20
สูงกว่าปริญญาตรี	21	3.7083	0.310	

จากตาราง 9 แสดงว่าผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดที่มีระดับการศึกษา
ต่างกัน มีความถี่ที่เห็นต่อเพศศึกษา ในระดับประถมศึกษา ไม่แตกต่างกัน

6. ทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา
ของผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดที่มีพื้นฐานวิชาเอกต่างกัน

ตาราง 10 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นที่มีต่อเพศศึกษา ในระดับ
ประถมศึกษาของผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดที่มีพื้นฐานวิชาเอกต่างกัน

พื้นฐานวิชาเอก	n	$\bar{x}$	s	t
บริหารการศึกษา	25	3.7494	0.315	1.36
อื่น ๆ	24	3.7015	0.271	

จากตาราง 10 แสดงว่าผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด ที่มีพื้นฐานวิชาเอก
ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา ไม่แตกต่างกัน

7. ทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นที่มีต่อเพศศึกษา ในระดับประถมศึกษา
ของหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีอายุต่างกัน

ตาราง 11 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อเพศศึกษา ในระดับ
ประถมศึกษาของหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	.4355	.2177	1.7450
ภายในกลุ่ม	247	30.8198	.1248	
รวม	249	31.2552		

จากตาราง 11 แสดงว่าหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอมี ไม่มีความคิดเห็น
ต่อเพศศึกษา ในระดับประถมศึกษาไม่แตกต่างกัน

8. ทดสอบความแตกต่างระหว่างความถี่ที่เห็นที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา
ของหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน

ตาราง 12 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความถี่ที่เห็นที่มีต่อเพศศึกษา ในระดับ
ประถมศึกษาของหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	.5581	.2791	2.2155
ภายในกลุ่ม	247	30.6971	.1243	
รวม	249	31.2552		

จากตาราง 12 แสดงว่าหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีประสบการณ์ในการทำงาน
ต่างกัน มีความถี่ที่เห็นต่อเพศศึกษา ในระดับประถมศึกษา ไม่แตกต่างกัน

9. ทดสอบความแตกต่างระหว่างความถี่ที่คิดเห็นที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาของหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ตาราง 13 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความถี่ที่คิดเห็นที่มีต่อเพศศึกษา ในระดับประถมศึกษาของหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	1.8958	.9479	7.9746*
ภายในกลุ่ม	247	29.3594	.1189	
รวม	249	31.2552		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 แสดงว่าหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อเพศศึกษา ในระดับประถมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงนำไปทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ต่อไป โดยใช้วิธีของ Newman Keuls ผลปรากฏตามตาราง 14

ตาราง 14 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นที่มีต่อเพศศึกษา ในระดับประถมศึกษา ของหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ต่ำกว่าปริญญาตรี 3.6986	ปริญญาตรี 3.8145	สูงกว่าปริญญาตรี 4.0498
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.6986	-	.1159	.3215*
ปริญญาตรี	3.8145	-	-	.2353*
สูงกว่าปริญญาตรี	4.0498	-	-	-

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 14 แสดงว่าหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีระดับการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นที่มีต่อเพศศึกษา ในระดับประถมศึกษาแตกต่างกันกับหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีระดับการศึกษاپริญญาตรี มีความคิดเห็นที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาไม่แตกต่างกันกับหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี

10. ทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา
ของหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ที่มีพื้นฐานวิชาเอกต่างกัน

ตาราง 15 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นที่มีต่อเพศศึกษา ในระดับ
ประถมศึกษาของหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีพื้นฐานวิชาเอกต่างกัน

พื้นฐานวิชาเอก	n	$\bar{X}$	S	t
บริหารการศึกษา	83	2.5088	0.296	1.60
อื่น	167	3.7905	0.374	

จากตาราง 15 แสดงว่าหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีพื้นฐานวิชาเอกต่างกัน
มีความคิดเห็นต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา ไม่แตกต่างกัน

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อทราบความคิดเห็นของผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา ตามตัวแปรดังต่อไปนี้
 - 2.1 อายุ
 - 2.2 ประสบการณ์ในการทำงาน
 - 2.3 ระดับการศึกษา
 - 2.4 พื้นฐานวิชาเอก

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยสุ่มผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดมาร้อยละ 90 ได้จำนวน 66 คน และสุ่มหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอร้อยละ 40 ได้จำนวน 277 คน ซึ่งสุ่มจากเขตการศึกษาทั้ง 12 เขต

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ที่มีต่อเพศศึกษา ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเองในลักษณะของอัตราส่วนประเมินค่า

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์สถานการณ์โดยทั่วไปของผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ โดยแจกแจงความถี่คิดเป็นร้อยละและเสนอเป็นตาราง
2. ทดสอบสถิติพื้นฐาน ความคิดเห็นของผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา
3. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้ $t - test$
4. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบมี 1 ตัวประกอบ (One - Way Analysis of Variance)

สรุปผลการศึกษากันคว่า

1. ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ มีความคิดเห็นต่อเพศศึกษา ในระดับประถมศึกษา ในระดับที่เห็นด้วย
2. ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ มีความคิดเห็นต่อเพศศึกษา ในระดับประถมศึกษา ไม่แตกต่างกัน
3. ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อเพศศึกษา ในระดับประถมศึกษาไม่แตกต่างกัน
4. ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อเพศศึกษา ในระดับประถมศึกษา ไม่แตกต่างกัน
5. ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อเพศศึกษา ในระดับประถมศึกษาไม่แตกต่างกัน
6. ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดที่มีพื้นฐานวิชาเอกต่างกันมีความคิดเห็นต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา ไม่แตกต่างกัน

7. หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อเพศศึกษา ในระดับประถมศึกษา ไม่แตกต่างกัน

8. หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อเพศศึกษา ในระดับประถมศึกษาไม่แตกต่างกัน

9. หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อเพศศึกษา ในระดับประถมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นที่เห็นด้วยมากกว่า หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรี แต่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี กับต่ำกว่าปริญญาตรี

10. หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ที่มีพื้นฐานวิชาเอกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อเพศศึกษา ในระดับประถมศึกษาไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาโดยทั่วไปพบว่า ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ มีความคิดเห็นที่เห็นด้วย โดยมีความสำคัญเฉลี่ยเท่ากับ 294.3469 และ 302.5520 ตามลำดับ การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ เป็นผู้บริหารการศึกษาซึ่งอยู่ในระดับสูงของจังหวัดและอำเภอ เป็นผู้มีความรู้ และมีประสบการณ์สูง ประกอบกับปัจจุบันนี้เรื่องเกี่ยวกับเพศศึกษา ได้มีการแพร่หลายมากทั้งทางด้านหนังสือ วิชาการที่ให้ความรู้โดยตรง และทางอ้อมโดยสื่อมวลชนต่าง ๆ ก็ได้เสนอความรู้หลายรูปแบบ มีทั้งหนังสือพิมพ์ วารสาร สิ่งพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุและภาพยนตร์ต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ชวน กสิกร (ชวน กสิกร 2515 : 59) ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่มีการสอนเพศศึกษา ผลการศึกษพบว่าครูใหญ่โดยส่วนรวมเห็นด้วยกับการที่จะจัดให้มีการเรียนการสอนเพศศึกษาขึ้น

ในโรงเรียนประถมศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บรรเทา อุทัยทัศน์ (บรรเทา อุทัยทัศน์ 2514 : 154) ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นของครูระดับประถมศึกษา ในโรงเรียนรัฐบาลที่มีต่อการสอนเพศศึกษา ปรากฏว่าครูโดยส่วนรวมมีความคิดเห็นสนับสนุน และสอดคล้องกับการศึกษาของ สุรางค์ศรี เผ่าสวัสดิ์ (สุรางค์ศรี เผ่าสวัสดิ์ 2513 : 253) ซึ่งได้สำรวจความคิดเห็นของครูโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัด พระนครศรีอยุธยาที่มีต่อการสอนเพศศึกษา พบว่าความคิดเห็นโดยส่วนรวมของครูมีความคิดเห็นในเชิงสนับสนุน และเห็นด้วยต่อการสอนเพศศึกษา และยังสอดคล้องกับการวิจัยของ ถวัลย์ รักเกิล (ถวัลย์ รักเกิล 2522 : ฉ) ซึ่งได้ทำการศึกษาศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน และครูโรงเรียนราษฎร์ ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ ในกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการนำเพศศึกษามาสอนในโรงเรียน พบว่าทั้งครูและผู้ปกครองนักเรียน มีทัศนคติที่ดีต่อการนำเพศศึกษามาสอนในโรงเรียน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วาเรน อาร์ จอห์นสัน และมาร์กาเรต ชูท (Johnson and Schutt. 1966 : 64 - 67) ซึ่งได้ทำการวิจัย เรื่องทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการสอนเพศศึกษา ซึ่งปรากฏว่าผู้บริหารร้อยละ 90 เห็นด้วยกับการจัดสอนเพศศึกษาในโรงเรียน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วอลเตอร์ จี แมคอินไทร์ (McIntire. 1969 : 183 - 185) ซึ่งได้ทำการวิจัย เรื่องทัศนคติของครูใหญ่ในรัฐคอนเนตทิคัต เกี่ยวกับการศึกษาชีวิตครอบครัว พบว่าครูใหญ่ ร้อยละ 80 เห็นด้วยกับการที่โรงเรียนจะสอนเรื่องเกี่ยวกับชีวิตครอบครัว

2. จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ พบว่าผู้อำนวยการการประถมศึกษา และหัวหน้า การประถมศึกษาอำเภอ มีความคิดเห็นต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาไม่แตกต่างกันซึ่ง ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า "ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด กับหัวหน้า การประถมศึกษาอำเภอ มีความคิดเห็นต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาต่างกัน" ซึ่งอาจ เป็นเพราะผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ต่าง ก็เป็นผู้บริหารการศึกษาเช่นกัน และในสังคมโดยปัจจุบันนี้สื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น หนังสือ หนังสือพิมพ์ วารสาร ภาพยนตร์ โทรทัศน์ ได้เสนอความรู้ บทความ ข้อคิดเห็น เนื้อหาสาระ ที่แปลก ๆ ใหม่ ๆ เกี่ยวกับเพศศึกษามากมายหลายด้านด้วยกัน ทำให้บุคคล ดังกล่าว ได้รับความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับเพศศึกษาได้เท่าเทียมกัน จึงทำให้ผู้อำนวยการ

การประถมศึกษาจังหวัด และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ มีความคิดเห็นต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาไม่แตกต่างกัน

3. จากการศึกษาครั้งนี้พบว่าผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดที่มีอายุต่างกัน และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 3 และข้อที่ 7 ที่ว่า "ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาต่างกัน" และ "หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อเพศศึกษา ในระดับประถมศึกษาต่างกัน" ซึ่งอาจเกิดจากการที่ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มได้มาส่วนใหญ่มีอายุใกล้เคียงกันมาก โดยผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดที่อายุเฉลี่ย 50.74 ปี ถ้าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.2132 และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ที่มีอายุเฉลี่ย 47.16 ปี ถ้าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.3437 ประกอบกับการได้รับความรู้จากแหล่งความรู้ต่าง ๆ และความเจริญทางด้านเทคโนโลยีปัจจุบันนี้ก้าวหน้ามาก สื่อมวลชนสามารถใช้เทคโนโลยีเสนอเรื่องราวความรู้เกี่ยวกับเพศ ทั้งในรูปสาระคดี และบันเทิง เรจรมย์อยู่ตลอดเวลา ซึ่งบุคคลดังกล่าวได้พบเห็นอยู่เป็นประจำ จึงทำให้ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดที่มีอายุแตกต่างกัน และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อเพศศึกษา ในระดับประถมศึกษาไม่แตกต่างกัน

4. จากการศึกษาครั้งนี้พบว่าผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่าง ๆ กัน และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อเพศศึกษา ในระดับประถมศึกษา ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 4 และข้อที่ 8 ที่ว่า "ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อเพศศึกษา ในระดับประถมศึกษาต่างกัน" และ "หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาต่างกัน" การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ เป็นผู้บริหารการศึกษาซึ่งทุกคน

เคยมีประสบการณ์เดิมในด้านการสอนมาแล้ว และยังคลุกคลีกับนักเรียนมาก่อนจึงทำให้มองเห็นปัญหาเกี่ยวกับเพศศึกษาใกล้เคียงกัน และนอกจากนี้ทั้งผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดและหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ยังเป็นผู้ที่มีความสนใจต่อข่าวสารต่าง ๆ การเผยแพร่ความรู้ใหม่ ๆ ตามแหล่งความรู้ สิ่งพิมพ์ วารสาร หนังสือพิมพ์ หนังสือ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ วีดีโอและวิทยุ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชวน กลสิกร (ชวน กลสิกร 2515 : 60) ได้ทำการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีต่อการสอนเพศศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของครูใหญ่แยกตามประสบการณ์ในการทำงานเป็นครูกว่า 10 ปีขึ้นไป กับครูใหญ่ที่มีประสบการณ์ในการเป็นครูตั้งแต่ 20 ปีลงมา มีความคิดเห็นต่อข้อความเกือบทั้งหมดไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บรรเทา อุทัยทัศน์ (บรรเทา อุทัยทัศน์ 2514 : 158) ได้ทำการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูระดับประถมศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล ที่มีต่อการสอนเพศศึกษา พบว่าความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไปกับครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 11 ปีลงมา มีความคิดเห็นคล้ายคลึงกันเป็นส่วนใหญ่ โดยมีความคิดเห็นแตกต่างกันเพียง 6 ข้อ จากแบบสอบถาม 60 ข้อ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุรางค์ศรี เผ่าสวัสดิ์ (สุรางค์ศรี เผ่าสวัสดิ์ 2513 : 254) ซึ่งได้เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาพบว่า ครูชายกับครูหญิง ซึ่งมีประสบการณ์ต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เพียง 3 ข้อจากข้อความในแบบสอบถาม 90 ข้อ

5. จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 5 ที่ว่า "ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อเพศศึกษา ในระดับประถมศึกษาแตกต่างกัน" ซึ่งอาจเป็นเพราะผู้อำนวยการการประถมศึกษา ที่สุ่มตัวอย่างมานี้มีระดับการศึกษใกล้เคียงกัน คือ ระดับปริญญาตรี กับ ปริญญาโท และการเรียนในระดับปริญญาโท ก็ไม่มีพื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องเพศ จึงทำให้มีความรู้ในด้านเพศศึกษาไม่ต่างไปจากระดับปริญญาตรีและปัจจุบันนี้เรื่องเกี่ยวกับเพศศึกษา ได้แพร่หลายตามสื่อมวลชนต่าง ๆ ในหลายรูปแบบทั้งทางด้านให้ความรู้โดยตรง และทางบันเทิง ซึ่งสิ่ง

เหล่านี้ได้พบเห็นตลอดเวลา จึงมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคลเหล่านี้ จึงทำให้ความคิดเห็นของผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชวน กลสิกร (ชวน กลสิกร 2514 : 59) ได้ทำการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่มีต่อการสอนเพศศึกษา ผลการศึกษพบว่าความคิดเห็นของครูใหญ่ที่มีวุฒิตั้งแต่ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นมัธยม (ป.ม.) หรือเทียบเท่าขึ้นไป กับครูใหญ่ที่มีวุฒิต่ำกว่าประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นมัธยม (ป.ม.) หรือเทียบเท่าลงมา มีความคิดเห็นต่อข้อความทั้งหมดไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บรรเทา อุทัยทัศน์ (บรรเทา อุทัยทัศน์ 2514 : 155) ได้ทำการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูในระดับประถมศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลที่มีต่อการสอนเพศศึกษาปรากฏว่าครูที่มีวุฒิสูงกว่าประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นมัธยม (ป.ม.) หรือเทียบเท่าลงมา กับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นมัธยม (ป.ม.) หรือเทียบเท่าขึ้นไป มีความคิดเห็นแตกต่างกันเพียง 9 ข้อ จากแบบสอบถาม 60 ข้อ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุรางค์ศรี เผ่าสวัสดิ์ (สุรางค์ศรี เผ่าสวัสดิ์ 2513 : 254) ซึ่งได้เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนคร ที่มีต่อการสอนเพศศึกษา พบว่าครูชายและครูหญิง ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเพียง 2 ข้อ จากข้อความในแบบสอบถาม 90 ข้อ

6. จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด ที่มีพื้นฐานวิชาเอกต่างกัน และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีพื้นฐานวิชาเอกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 6 และข้อที่ 10 ที่ว่า "ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดที่มีพื้นฐานวิชาเอกต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อเพศศึกษา ในระดับประถมศึกษา แตกต่างกัน" และ "หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีพื้นฐานวิชาเอกต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาแตกต่างกัน" ซึ่งอาจเป็นเพราะผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดและหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่ผู้มตัวอย่างมาทั้งหมด ไม่เป็นผู้ที่มีพื้นฐานวิชาเอกสุศึกษาเลย มีแต่วิชาเอกบริหารการศึกษา เอกประถมศึกษาและเอกอื่น ๆ ซึ่งวิชาเอกต่าง ๆ เหล่านี้จะไม่หลักสูตรที่เกี่ยวกับเพศศึกษา

ไว้โดยเฉพาะ ฉะนั้นกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมาจึงไม่มีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา ที่ได้รับการปลูกฝัง หรือได้รับความรู้อย่างถูกต้อง จึงทำให้ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด ที่มีพื้นฐานวิชาเอกต่างกันและหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ที่มีพื้นฐานวิชาเอกต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา ไม่แตกต่างกัน

7. จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ที่มีระดับความรู้ต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 9 ที่ว่า "หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีระดับความรู้ต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาแตกต่างกัน" โดยผลปรากฏว่า หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษามากที่สุด รองลงมาระดับการศึกษاپริญญาตรี และการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาต่ำที่สุด ซึ่งผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่ามักมีความรู้ และความสนใจมากกว่า หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ที่มีระดับการศึกษาที่ต่ำกว่าและผู้ที่มิใช่นักเรียนจะไม่กล้าแสดงออกในเรื่องเพศมากนัก ดังที่ ยรรยง สุทธิรัตน์ (ยรรยง สุทธิรัตน์ 2522 : 68) กล่าวไว้ว่า วัฒนธรรม ประเพณี ได้สกัดกั้นคนสมัยก่อน ๆ มิให้แสดงออกมาอย่างเปิดเผย ซึ่งจะทำให้เห็นว่าหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีระดับความรู้สูงจะเป็นผู้ที่มีอายุเฉลี่ยต่ำกว่าหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ที่มีระดับความรู้ต่ำ โดยหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ที่มีระดับความรู้สูงกว่าปริญญาตรี อายุเฉลี่ย 40.36 ปี ระดับปริญญาตรี อายุเฉลี่ย 46.79 ปี และระดับต่ำกว่าปริญญาตรี อายุเฉลี่ย 56.48 ปี จึงทำให้หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ที่มีระดับความรู้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อเพศศึกษา ในระดับประถมศึกษาต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ในด้านการจัดการเรียนการสอน

1.1 ควรจัดให้มีการเรียนการสอนเพศศึกษา ในระดับประถมศึกษาให้มากขึ้นกว่าเดิม โดยสอดแทรกเข้าไปในวิชาต่าง ๆ เช่น กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ขณะที่

สอนเรื่องเพื่อน ก็สอนเพศศึกษาแทรกไปด้วย โดยกล่าวให้รู้จักการวางตัวระหว่างเพศชาย และเพศหญิงอย่างถูกต้อง

1.2 ควรจัดให้มีการอบรมผู้บริหารการศึกษา และครูผู้สอนในโรงเรียน ประถมศึกษา เกี่ยวกับการให้ความรู้ในเรื่องการสอนเพศศึกษาอย่างถูกต้อง

1.3 ควรส่งเสริมให้โรงเรียนผลิตเอกสารเผยแพร่ความรู้ เกี่ยวกับเพศศึกษา ที่เหมาะสมกับวัยของเด็กให้แก่นักเรียน ครู และผู้ปกครอง

2. ในด้านสื่อมวลชน

2.1 ควรจัดตั้งสมาคมเพศศึกษาแห่งประเทศไทยขึ้น เพื่อเผยแพร่ความรู้ให้แก่ประชาชนโดยทั่วไปอย่างถูกต้องและเหมาะสม

2.2 ควรทบทวนอย่างเคร่งครัด ในการควบคุมสื่อมวลชนต่าง ๆ ให้เสนอความรู้เรื่องเพศศึกษาอย่างเหมาะสม

3. ในด้านการวิจัย

3.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูผู้สอน ที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาเพื่อทดสอบความแตกต่างตามตัวแปรเดิม

3.2 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนประถมศึกษา ที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา เพื่อทราบความต้องการของผู้ปกครองนักเรียน

3.3 ควรมีการวิเคราะห์เป็นรายข้อเพื่อจะได้ทราบผลของความคิดเห็นได้ละเอียดและชัดเจนยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กานต์มณี ศักดิ์เจริญ เพศศึกษา ไทยวัฒนาพานิช พิมพ์ครั้งที่ 2 2518, 134 หน้า
- ควบคุมโรคติดต่อ, กรม กองกามโรค รายงานสถิติผู้ป่วยกามโรคปีงบประมาณ 2525 - 2526
- จงกล นาหิรัญ ความสนใจทางด้านเพศศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หกในโรงเรียน
ทดลอง กรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ก.ม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2525, 150 หน้า อัดสำเนา
- ชลิต แนวพนิช "เพศศึกษาข้อเสนอจากออสเตรเลีย" วิทยาสาร 24 : 26 - 30,
22 เมษายน 2516
- ชวน กลสิกร ความคิดเห็นของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ที่มีต่อการสอนเพศศึกษา วิทยานิพนธ์ ก.ม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2515, 77 หน้า อัดสำเนา
- ชีवाल โอสธานนท์ "เพศศึกษาจะแก้ปัญหาประชากรได้หรือไม่" ประชากรศึกษา
6 : 36 - 37 มิถุนายน 2522
- ชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์ สุรีย์ กาญจนวงศ์ และ จารุณี นะวิโรจน์ เพศศึกษาแผนใหม่
บารมีการพิมพ์ 2523, 306 หน้า
- ชูเรี วงศ์รัตนะ เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล พิมพ์ครั้งที่ 3
2527, 370 หน้า
- เดชา สุขารมณ "เพศศึกษา" สยาม 10 ตุลาคม 2518
- ตำรวจ, กรม กองวิจัยและวางแผน รายงานสถิติคดีความผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ พ.ศ. 2521 -
2525
- เต็มศิริ บุญยสิงห์ "เพศศึกษาวิชาชื่อไม่เพราะ" ประชากรศึกษา 6(3) : 22 - 29
มิถุนายน 2522
- ถวัลย์ รักศีล ทัศนของผู้ปกครองนักเรียนและครูโรงเรียนราษฎร์ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลาย สายสามัญในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการนำเพศศึกษามาสอนในโรงเรียน
วิทยานิพนธ์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล 2522, 64 หน้า อัดสำเนา

ธานี กิริยง "เพศศึกษากับแกมโรค" สุขภาพ 6(9) : 81 - 88 มิถุนายน 2521

นพพร พานิชกุล "เราสมควรที่จะมีการสอนเพศศึกษากันแล้วหรือยัง" วารสารจิตวิทยาคลินิก

9(3) : 44 - 48 ธันวาคม 2521

นิยม ฉิมตระกูล การศึกษาทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่สาม ในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ส่วนกลาง ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 99 หน้า อัดสำเนา

บรรเทา อุทัยทัณฑ์ "การสอนเพศศึกษาในโรงเรียนชั้นประถมศึกษา" ศึกษาศาสตร์สาร

4 : 5 - 7 มิถุนายน 2518

ความคิดเห็นของครูระดับประถมศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล ที่มีต่อการสอนเพศศึกษา

วิทยานิพนธ์ ค.ม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2514, 184 หน้า อัดสำเนา

ประนอม สโรชมาน จะสอนเพศศึกษาแก่ลูกอย่างไรดี ศึกษาสัมพันธ์ 2521, 73 หน้า

ประภาเพ็ญ สุวรรณ "เพศศึกษาและประชากรศึกษา" ประชากรศึกษา 6(3) : 1 - 10

มิถุนายน 2522

พิเชฐ ศรีวรกุล การศึกษาทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาลส่วนกลาง ที่มี

ต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร 2518, 90 หน้า อัดสำเนา

พอง เกิดแก้ว อนามัยส่วนบุคคล - อนามัยชุมชน วัฒนาพานิช 2516, 277 หน้า

यरรง สุทธิรัตน์ "ความรู้เรื่องเพศเกี่ยวกับเด็ก" สุขภาพ 7(9) 67 - 70 มิถุนายน 2522

ศึกษาธิการ, กระทรวง สถิติการประถมศึกษาปีการศึกษา 2526 โรงพิมพ์ข่าวพาณิชย์ 2526

116 หน้า

หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 โรงพิมพ์คุรุสภา 2521, 442 หน้า

สมศักดิ์ กงเพียง "เพศศึกษา" เอกสารประกอบคำบรรยายวิชาหลักสูตรมัธยม มหาวิทยาลัย

รามคำแหง 2515 อัดสำเนา

ลมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย ในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี

เพศศึกษา กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์โอเคียนตโตร์ 2526, 344 หน้า

- สรรค์ ศรีเพ็ญ ความรักและกามารมณ์ในเด็ก สนิทพันธ์การพิมพ์ 2514, 392 หน้า
- สวัสดิ์ จงกล "ความเป็นไปได้ในการบรรจุเพศศึกษา ในหลักสูตรระดับประถมศึกษาและ
มัธยมศึกษา" ประชากรศึกษา 6(3) : 11 - 12 มิถุนายน 2522
- สำราญ เพชรจอม การศึกษาทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนราษฎร์ ที่มีต่อการ
ที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ปรินญาณินท์ กต.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2518, 94 หน้า อัดสำเนา
- สุชาติ โสมประยูร การสอนเพศศึกษา ไทยวัฒนาพานิช 2514, 167 หน้า
- _____ สุขวิทยา ไทยวัฒนาพานิช 2521, 248 หน้า
- สุชาติ โสมประยูร และ วรณี โสมประยูร เพศศึกษา ไทยวัฒนาพานิช 2521,
284 หน้า
- สุพร เกิดสว่าง ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการทำแท้งในประเทศไทย ธีระการพิมพ์ 2523,
204 หน้า
- สุรางค์ศรี เผ่าสวัสดิ์ ความคิดเห็นของครูใหญ่โรงเรียนรัฐบาล ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
ในจังหวัดพระนครที่มีต่อการสอนเพศศึกษา วิทยานิพนธ์ ก.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2513, 273 หน้า อัดสำเนา
- สุรีย์ กาญจนวงศ์ "การสอดแทรกเพศศึกษาในวิชาประชากรศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย"
ประชากรศึกษา 7(3) : 48 - 53 มิถุนายน 2523
- เสนอ อินทรสุขศรี "เพศศึกษา" วิทยาสาร 1 : 26-28, 69 - 70, 1 มกราคม 2509,
2 : 26 - 27, 6 : 4 - 15, 8 มกราคม 2509
- อมรรัตน์ เจริญชัย "เพศศึกษาในสายงานนักทฤษฎีการศาสตร์" ประชากรศึกษา 6(3) :
53 - 56 มิถุนายน 2522
- อาภาพร สุขาวงษ์ การศึกษาทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดชลบุรี ที่มีต่อการ
จัดให้มีการสอนเพศศึกษา ปรินญาณินท์ กต.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2520, 96 หน้า อัดสำเนา
- อุดมศิลป์ ตรีแสงนาม "เพศศึกษาประจำวัยรุ่น" เพศศึกษา โอเดียนสโตร์ 2526, 344 หน้า
- _____ "วิถีกะเถรระบาดในโรงเรียน" กรูไทย 4 : 9 สิงหาคม 2525

- Berry, Mildred E. "Sex Education in Dade County Public Secondary Schools," Dissertation Abstracts International. 35 4118 - A, January, 1975.
- Cronbach, Lee Joseph. Essentials of Psychological Testing. 3ed. ed., New York, Harper and Row, 1970. 752 p.
- Crow, Lester D., and Crow, Alice. Reading in abnormal Psychology. Iowa Lettelfild, Adam, 1958. 381 p.
- Edwards, Allen L. Statistical Analysis. New York, Rinehart and Company, 1958. 234 p.
- Good, Carter V. Dictionary of Education. 3rd. ed., New York, McGraw - Hill Book Company, 1973. 681 p.
- Gurney, Henry John. "Acceptable Concept Grade Placement and Class Organization for Sex Education in Schools," Dissertation Abstracts International. 27 1197 - B, October, 1966.
- Kilander, H. Frederrick. Sex Education in the Schools. London, The MacMillan Company, 1970. 435 p.
- Lin, Babara B., "A Peak at Sex Education in a Midwestern Community," The Journal of School Health, 8 462 - 465, October, 1973.
- McIntire, Walter G. "Attitudes of Connecticut Principles Towards Family Life Education," The Journal of School Health. XXXIX, No. 3 183 - 185 (March 1969).
- Padoongrut, Pichai. A Study of Attitude Toward Sex Education of the Last Year Undergraduate Students Majoring in Health Education of Srinakharinwrote University. Master's Thesis. Mahidol University, 1980. 121 p. mineograhped.
- Pompian, Helen Kilmer. "A Study of the Initiation of a Sex Education Program in Elementary School with and Analysis of the Sexual Knowledge of the Sixth Grade Pupils Involved and of Their Attitude and These of Their Parents and Teachers," Dissertation Abstracts International. 30 3711 - A, March, 1970.
- Rubin, Isadore and Lester A. Kirkendall. Sex in the Adolescent Years. New York, Association Press, 1964. 190 p.
- Segal, Zev. "A comparison of Sex Education Attitude of Graduate Students in Elementary Education and Graduate Students in Secondary Education," Dissertation Abstracts International. 24 708, August, 1963.

The American School Health Association. "Growth Patterns and Sex Education," The Journal of School Health XXXVII, No. 5a 7 - 26, May, 1967.

Warren, R. Johnson and Margaret Schutt. "Sex Education Attitude of School Administrations and School Board Members," The Journal of School Health. 41 64 - 67, February, 1966.

ภาพผนวก

ที่ ศธ 1477/3314

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุทัยธานี
อำเภอเมืองอุทัยธานี 61000

29 กรกฎาคม 2529

เรื่อง ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ฉบับ

ด้วยนายสันต์ นาวเหนียว ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้ช่วยหัวหน้าการประถมศึกษา
อำเภอสว่างอารมณ์ และกำลังศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา มทว. ประสานมิตร ขณะนี้กำลัง
ศึกษา "เรื่อง ความคิดเห็นของผู้ประกอบการการประถมศึกษาจังหวัด และหัวหน้าการ
ประถมศึกษาอำเภอ ที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
สาขาวิชาสุศึกษา ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้ประกอบการ
ประถมศึกษาจังหวัด และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม

ฉะนั้น จึงเรียนมาเพื่อขอความร่วมมือจากท่านและหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ
ในสังกัดของท่านช่วยกรอกแบบสอบถามดังกล่าว ซึ่งคำตอบทั้งหมดในแบบสอบถามครั้งนี้จะ
เก็บไว้เป็นความลับในการศึกษาเท่านั้น เมื่อท่านกรอกแบบสอบถามเสร็จแล้วกรุณาทับ
แบบสอบถามส่งกลับตามที่อยู่ที่ได้แนบมาพร้อมนี้ ภายในวันที่ 25 สิงหาคม 2529

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากท่าน จึง
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายทำนอง พรหมมูล)

ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดอุทัยธานี

ฝ่ายบริหารทั่วไป

แบบสอบถาม

เรื่อง ความคิดเห็นของผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ
ที่มีต่อเพร่ศึกษาในระดับประถมศึกษา

แบบสอบถามมี 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อเพร่ศึกษาในระดับประถมศึกษา

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะทราบความคิดเห็นของท่านที่มีต่อการสอนเพร่ศึกษาในระดับประถมศึกษา ซึ่งไม่มีข้อที่ถูกต้องหรือผิด ขอให้ท่านตอบให้ตรงกับความคิดหรือความรู้สึกของท่านให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และขอความกรุณาให้ตอบทุกข้อ หรือทุกข้อความ เพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม โดยท่านไม่ต้องเขียนชื่อลงไป คำตอบทั้งหมดในแบบสอบถามจะใช้เฉพาะในการศึกษาเท่านั้น และจะเก็บไว้เป็นความลับ ขอขอบกุ่มในการให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

นายวสันต์ นาวเพนียว

นิสิตปริญญาโทบัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา

มหาวิทยาลัยกรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบสอบถาม

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดของผู้ตอบ

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ และเติมข้อความที่ท่าน
ต้องการลงในช่องว่างที่เว้นไว้

1. ตำแหน่งปัจจุบัน

- ☐ หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ
- ☐ ผู้อำนวยการการประถมศึกษาปวงจังหวัด

2. ประสบการณ์ในการทำงาน ท่านเคยปฏิบัติหน้าที่เหล่านี้มาแล้ว

- 2.1 หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ปี
- 2.2 หัวหน้าหมวดการศึกษาอำเภอ ปี
- 2.3 ผู้อำนวยการการประถมศึกษาปวงจังหวัด ปี
- 2.4 หัวหน้าส่วนการศึกษาจังหวัด ปี

3. วุฒิสถที่สุดทางวิชาชีพครู

- ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี
- ☐ ปริญญาตรี
- ☐ สูงกว่าปริญญาตรี

4. วิชาเอก

5. สถานภาพการสมรส

- ☐ โสด
- ☐ แต่งงาน

6. อายุ ปี

- ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา
- กำชี้แจง ให้ท่านอ่านข้อความแต่ละข้อแล้วพิจารณาว่าท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความนั้นอย่างไร ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เมื่อพิจารณาได้แล้วโปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นที่แท้จริงของท่านเพียงข้อเดียวในแต่ละข้อความดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

ลำดับที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
0	ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นต้นไป		✓			
00	เพศศึกษาเป็นเรื่องหยาบโหล ไม่ควรกล่าวถึง					✓

จากตัวอย่าง

- ข้อ 0 แสดงให้เห็นว่าท่านเห็นด้วยกับกล่าวที่ว่า "ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1" เพราะ ในวัยเด็กสามารถปลูกฝังพฤติกรรมได้ง่าย
- ข้อ 00 แสดงให้เห็นว่าท่านไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับกล่าวที่ว่า "เพศศึกษาเป็นเรื่องหยาบโหลไม่ควรกล่าวถึง" เพราะ เพศศึกษาเป็นเรื่องสำคัญควรนำมาศึกษา

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. เพศศึกษาช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติที่ดีในเรื่อง ธรรมชาติของเพศและพฤติกรรม ระหว่างเพศ					
2. เพศศึกษาช่วยให้นักเรียนมีสุขภาพ สวัสดิภาพและมนุษยสัมพันธ์ที่ดี					
3. การสอนเพศศึกษาจะช่วยแก้ปัญหา ข้อสงสัยในเรื่องเพศของนักเรียนได้					
4. เพศศึกษาเป็นเรื่องจำเป็นที่ทุกคน ควรทราบ					
5. เพศศึกษาเป็นเรื่องวิชาการ ไม่ใช่ เรื่องลามกอนาจาร					
6. การไม่รู้เรื่องเพศย่อมเป็นอันตรายต่อ ตนเองและสังคม					
7. การให้ความรู้เรื่องเพศอาจกล่าวได้ว่า เป็นการดำเนินการในลักษณะของ "กันไว้ดีกว่าแก้"					
8. การให้ความรู้เรื่องเพศทำให้เกิดการ อยากรทดลองซึ่งอาจจะทำให้เกิดการ "ชิงสุกก่อนห่าม"					
9. เพศศึกษาจะช่วยลดปัญหาเกี่ยวกับ อาชญากรรมได้					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
10. เพศศึกษาจะช่วยลดปัญหาเกี่ยวกับ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้					
11. เพศศึกษาจะช่วยแก้ไขความเชื่อที่ผิด ในเรื่องเพศได้					
12. เพศศึกษาจะทำให้เด็กประพฤติดัง เพศมากยิ่งขึ้น					
13. เพศศึกษาจะช่วยปลูกฝังให้นักเรียนมี เจตคติที่ดีต่อเพศตรงข้าม					
14. การสอนเพศศึกษา ทำให้ขัดต่อประเพณี และวัฒนธรรมไทย					
15. เรื่องเพศ เป็นเรื่องต้องห้ามสำหรับ เด็ก					
16. เรื่องเพศ ควรจะรู้เฉพาะผู้ใหญ่ เท่านั้น					
17. นักเรียนหญิงไม่ควรเรียนรู้ในเรื่อง เพศศึกษา					
18. ทุกคนจะเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาได้เอง เมื่อเป็นผู้ใหญ่แล้ว					
19. ทุกคนจะเรียนรู้เรื่องเพศได้ตามธรรมชาติ โดยไม่ต้องมีการสอน					
20. เพศศึกษาจะช่วยให้อักรู้จักควบคุมอารมณ์ทาง เพศได้อย่างเหมาะสม					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
21. เพศศึกษาจะช่วยให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับ สิ่งจำเป็นและความจริงของชีวิต					
22. เพศศึกษาจะช่วยให้รู้จักการให้เกียรติกัน ในการปฏิบัติระหว่างเพศ					
23. ความรู้สึกทางเพศย่อมมีอิทธิพลต่อ สุขภาพจิตของบุคคล					
24. การปล่อยให้เด็กชนวนขวายหาความรู้ ทางเพศด้วยตนเองย่อมเป็นอันตราย					
25. การที่เด็กไม่เข้าใจเรื่องเพศ อาจมี ผลกระทบกระเทือนต่อการศึกษาของ เด็กได้					
26. เพศศึกษาจะช่วยให้รู้จักปรับตัวเข้ากับ สังคมได้อย่างดียิ่ง					
27. เพศศึกษาจะช่วยลดปัญหาของเด็ก วัยรุ่นได้					
28. การสอนเพศศึกษาจัดขึ้นเพื่อช่วยเหลือ เด็กไม่ไ้เพื่อทำลายเด็ก					
29. การเรียนรู้เรื่องเพศจะช่วยให้ชีวิต ครอบครัวมีความหมายยิ่งขึ้น					
30. การสอนเพศศึกษาในโรงเรียนจะเป็น การชี้โพรงให้กระรอก					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
31. การเรียนรู้เรื่องเพศจะเป็นต้นเหตุ แห่งการเกเรของเด็ก					
32. เพศศึกษาจะทำให้เด็กมีอารมณ์ อ่อนไหวง่าย					
33. ควรสอนเพศศึกษาให้แก่เด็กที่มีปัญหา เท่านั้น					
34. เพศศึกษาเป็นการศึกษาที่สำคัญส่วนหนึ่ง ซึ่งโรงเรียนจำเป็นต้องจัดให้แก่เด็ก					
35. ผู้ประพฤติด้านอาชญากรรมทางเพศ มักเป็นผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษาและอบรม เกี่ยวกับเรื่องเพศมาก่อน					
36. ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นประถม ปีที่ 1					
37. โรงเรียนประถมศึกษาเป็นสถาบันที่ เหมาะสมในการสอนเพศศึกษา					
38. ควรมีการเรียนการสอนเพศศึกษา อย่างเปิดเผย					
39. ในปัจจุบันมีการสอนเพศศึกษาอยู่ใน โรงเรียนประถมศึกษาบ้างแล้ว แต่ ควรจ้กให้มีการเรียนการสอน เพิ่มมากขึ้น					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
40. โดยทั่วไปการเริ่มต้นสอนเพศศึกษาให้ แก่เด็กตั้งแต่เล็ก ๆ จะดีกว่าเริ่มต้น สอนเมื่อโตแล้ว					
41. นักเรียนควรได้รับความรู้เรื่องเพศ มาจากหลายแหล่งอย่างเพียงพอแล้ว โรงเรียนจึงไม่จำเป็นต้องสอนเพศศึกษา					
42. ถ้าจะให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ประถมศึกษา ควรจะได้จัดให้มีการอบรม มาก่อน					
43. การจัดสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ประถมศึกษา จะเป็นการเพิ่มปัญหา เรื่องเพศมากยิ่งขึ้น					
44. การสอนเพศศึกษาในชั้นประถมศึกษา ไม่จำเป็นต้องแยกสอนเฉพาะนักเรียน ชายหรือหญิง					
45. ในโรงเรียนสหศึกษา นักเรียนจะได้ ประโยชน์จากการเรียนรู้เพศศึกษา ดีกว่าโรงเรียนที่มีเฉพาะชายหรือหญิง					
46. ในการสอนเพศศึกษา นักเรียน ชาย หญิง ควรจะเรียนร่วมกัน					
47. ถ้าโรงเรียนได้เชิญวิทยากรมาบรรยาย เพศศึกษาเป็นครั้งคราวแล้ว ก็ไม่จำเป็นต้อง จัดสอนในโรงเรียนอีก					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
48. เพศศึกษาควรแยกเป็นวิชาหนึ่ง					
โดยเฉพาะ					
49. ควรมีหนังสือแบบเรียนเพศศึกษา					
ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1					
50. ควรจัดหลักสูตรเพศศึกษาให้มีเนื้อหา					
ทางด้านสังคม ศีลธรรม และวัฒนธรรม					
ให้มากพอ ๆ กับทางด้านกายวิภาคและ					
สรีรวิทยา					
51. ทางโรงเรียนควรเชิญวิทยากรมา					
บรรยายความรู้เรื่องเพศบ้างเป็น					
ครั้งคราว					
52. แพทย์หรือพยาบาล ย่อมสอนเพศศึกษา					
ได้ดีกว่าครู					
53. ครูที่แต่งงานแล้วจะสอนเพศศึกษา					
ได้ดีกว่าครูที่ยังเป็นโสด					
54. ครูที่มีบุตรแล้วจะสอนเพศศึกษา					
ได้ดีกว่าครูที่ยังไม่มีบุตร					
55. ครูที่มีอายุมากจะสอนเพศศึกษา					
ได้ดีกว่าครูที่มีอายุน้อย					
56. บุคลิกภาพที่ดีของครูมีความสำคัญต่อ					
การสอนเพศศึกษาเป็นอย่างยิ่ง					

ข้อความ

57.	ความรู้เรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมดา ดังนั้นจึงควรสอนได้อย่างเปิดเผย				
58.	การสอนเพศศึกษา ครูอาจสอนโดย การเปรียบเทียบการแพร่พันธุ์ของ พืชและสัตว์จะทำให้เด็กเข้าใจเรื่อง เพศดียิ่งขึ้น				
59.	ครูควรแนะนำให้นักเรียนได้ทำ สวนครัวและเลี้ยงสัตว์เพื่อจะได้ สังเกตการเจริญเติบโตและการ ขยายแพร่พันธุ์				
60.	การพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ เช่น ไปชมสวนสัตว์ จะช่วยให้นักเรียน เข้าใจเรื่องเพศดีขึ้น				
61.	ควรจัดให้มีกล่องปัญหาสำหรับคำถาม ที่เกี่ยวกับเพศศึกษา				
62.	เมื่อนักเรียนถามปัญหาเกี่ยวกับเรื่อง เพศ ครูควรตอบให้ตรงคำถามให้ มากที่สุด				
63.	ครูควรใช้คำศัพท์เกี่ยวกับอวัยวะเพศ ให้เหมาะสมถูกต้องกับวัยของนักเรียน				
64.	เมื่อมีปัญหาอยากทราบส่วนตัวครูต้อง คอยให้คำตอบ เป็นการส่วนตัว				

๕.

65. ในการสอนเพศศึกษาจะต้องเลือกเนื้อหา
ให้เหมาะสมกับเพศและวัยของนักเรียน
66. ควรจัดให้มีหนังสืออ่านประกอบการเรียน
เรื่องเพศไว้เพื่อเด็กจะได้อ่าน
67. ครูควรแนะนำให้นักเรียนเลือกอ่าน
หนังสือพิมพ์ วารสาร ที่มีประโยชน์
เกี่ยวกับเพศศึกษา
68. การใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนเพศศึกษา
จะช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ
ดียิ่งขึ้น
69. ในการสอนเพศศึกษาควรใช้อุปกรณ์
การสอนให้มาก
70. การสอนเพศศึกษาควรใช้ภาพยนตร์
สไลด์ และโทรทัศน์ประกอบการสอน
71. ควรมีการวัดผล ประเมินผลการเรียน
การสอนเพศศึกษาเช่นเดียวกับวิชา
อื่น ๆ
72. การติดตามและการประเมินผล
มีความสำคัญต่อการสอนเพศศึกษา
เป็นอย่างยิ่ง

ข้อความ

73. การสอนเพศศึกษาควรจะได้รับความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ เช่น จิตแพทย์ แพทย์ นักสังคม-สงเคราะห์ ฯลฯ

74. การสอนเพศศึกษาควรจะได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชนเป็นอย่างดี

75. บิดามารดา หรือผู้ปกครอง ควรให้ความรู้เรื่องเพศแก่บุตร ธิดา

76. สมาคมครู ผู้ปกครอง ควรจะจัดริเริ่มการจัดวางแผนการสอนเพศศึกษาด้วย

77. ในปัจจุบัน บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ไม่ใคร่มีเวลาพอที่จะให้ความรู้เรื่องเพศแก่เด็ก

78. พ่อ แม่ ควรเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องเพศ ด้านการสร้างบรรยากาศความรัก ความอบอุ่น ความสามัคคีภายในบ้าน

79. สังคมหรือชุมชนและโรงเรียนควรร่วมมือกันริเริ่มวางแผนการจัดการสอนเพศศึกษาได้แล้ว

ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อ เพศศึกษาในระดับประถมศึกษา

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
1	4.01	21	4.22
2	2.24	22	3.24
3	3.09	23	2.32
4	3.00	24	5.45
5	4.25	25	3.65
6	3.38	26	4.30
7	3.39	27	3.93
8	1.78	28	4.66
9	5.46	29	3.01
10	3.26	30	4.78
11	5.33	31	2.53
12	2.55	32	3.77
13	3.96	33	3.66
14	2.47	34	3.17
15	1.82	35	3.01
16	4.24	36	2.07
17	2.84	37	3.65
18	4.00	38	4.15
19	3.18	39	3.55
20	3.14	40	2.78

ชื่อ	ค่าอำนาจจำแนก	ชื่อ	ค่าอำนาจจำแนก
41	2.81	61	2.03
42	2.17	62	2.99
43	3.32	63	2.26
44	2.26	64	2.72
45	2.99	65	4.17
46	3.29	66	1.93
47	1.76	67	1.94
48	4.19	68	2.39
49	3.00	69	3.38
50	3.79	70	2.97
51	3.24	71	4.81
52	2.32	72	4.46
53	2.38	73	3.36
54	3.08	74	4.18
55	2.80	75	3.59
56	3.66	76	4.71
57	4.43	77	4.99
58	2.30	78	3.39
59	3.95	79	4.42
60	1.98		

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นายวสันต์ นาวเหนียว
วัน เดือน ปีเกิด	16 พฤศจิกายน 2499
สถานที่เกิด	ตำบลตาทราย อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์
ที่อยู่ปัจจุบัน	75 หมู่ 1 ต. สว่างอารมณ์ อ. สว่างอารมณ์ จ. อุทัยธานี
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2515 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนครสวรรค์ จ. นครสวรรค์ พ.ศ. 2517 ป.กค วิทยาลัยครูนครสวรรค์ จ. นครสวรรค์ พ.ศ. 2524 กศ.บ (สุขศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา พ.ศ. 2529 กศ.ม (สุขศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ประวัติการทำงาน พ.ศ. 2519 ครู 2 ระดับ 2 โรงเรียนชุมชนบ้านเมืองการุ้ง- มิตรภาพที่ 52 อ. บ้านไร่ จ. อุทัยธานี พ.ศ. 2525 ผู้ช่วยหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอระดับ 4 อ. ลานสัก จ. อุทัยธานี พ.ศ. 2527 - ปัจจุบัน ผู้ช่วยหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ระดับ 5 อ. สว่างอารมณ์ จ. อุทัยธานี